COLECȚIA „VALERIU POPA ȘI VIAȚA"

M. Firu

D. Brad

Terapia de Purificare a Sângelui

Editura Satya Sai

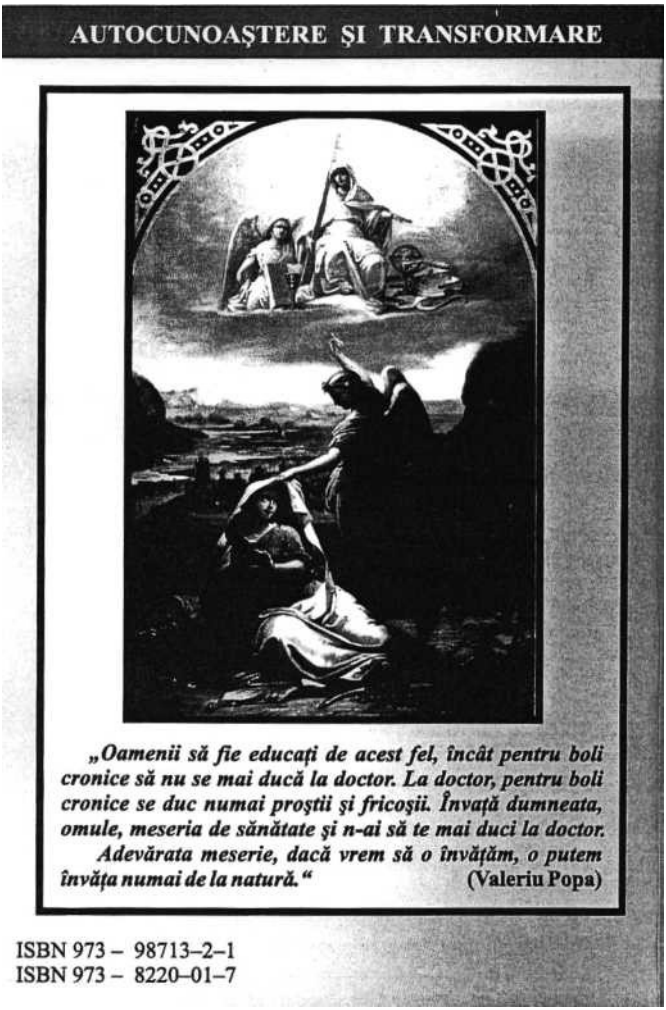
AUTOCUNOAŞTERE ŞI TRANSFORMARE
„Oamenii să fie educaţi de acest fel, încât pentru boli cronice să nu se mai ducă la doctor. La doctor, pentru boli cronice se duc numai proştii şi fricoşii. Învaţă dumneata, omule, meseria de sănătate şi n-ai să te mai duci la doctor.
Adevărata meserie, dacă vrem să o învăţăm, o putem învăţa numai de la natură.“
(Valeriu Popa)
ISBN 973 – 98713–2–1
ISBN 973 – 8220–01–7

VALERIU POPA ŞI VIAŢA CARTEA A II-a

Terapia de Purificare a Sângelui

Vrem să se ştie că această „Terapie de Purificare a Sângelui” este creaţia unui român, Valeriu Popa.

§*j o declarăm* fu *patrimoniul românesc, alături de toate celelalte bogăţii spirituale strămoşeşti*!

VALERIU POPA ŞI VIAŢA CARTEA A II-a

Terapia de Purificare a Sângelui

Cu o Prefaţă de Prof. univ. Dr. Ing. Alexandru Măruţă

Editura Satya să-i Bucureşti, 2002

Taina lucrurilor

Cei care au ochi pentru a vedea vor vedea taina lucrurilor nevăzute;

cei care au urechi pentru a auzi vor auzi glasul cuvintelor nerostite.

Fie ca ei să afle mai întâi cunoaşterea, apoi să capete înţelepciunea şi prin credinţă să găsească adevărul, iar acesta să devină un necesar zilnic firesc şi plăcut.

Abia atunci taina lucrurilor nevăzute se va lumina, iar glasul cuvintelor nerostite va suna melodios.

(M. Firu)

Motto:

„Purificarea sângelui înseamnă readucerea sănătăţii în organismul bolnav, înseamnă pasul făcut din pragul morţii către viaţă, înseamnă schimbarea felului de alimentaţie prin reîntoarcerea către Natură, înseamnă voinţa de a trăi, înseamnă a păstra ceea ce Creaţia ne-a dat dintru început: curăţenia trupească şi sufletească”. (M. Firu)

* * ***

Apreciere

Consider că metoda de vindecare prin: „TERAPIA DE PURIFICARE A SÂNGELUI”.

aduce un aport foarte important în sprijinul medicinei şi, dacă aş fi în măsură, i-aş acorda autorului acestei terapii, ing. Valeriu Popa, cel mai mare premiu pentru contribuţia imensă adusă la salvarea vieţii şi la refacerea organismului afectat de boală sau operat.

Trebuie amintit faptul că această personalitate de valoare a bioenergeticii româneşti a fost propusă în mul 1997 de către American Biographical Institute pentru titlul „Omul anului 1997”, recunoscându-i-se astfel pe plan internaţional meritele sale deosebite în salvarea vieţilor omeneşti.

Hakim El Aur.

Doctor în medicină, specialitatea neurochirurgie

Dedicaţie

Această carte se adresează:

— Atât oamenilor neinstruit! cât şi celor instruiţi medical;

— Atât oamenilor sănătoşi, care vor să-şi păstreze sănătatea, cât şi celor bolnavi, care vor să se însănătoşească, dar mai ales celor grav bolnavi, care din punct de vedere medical nu mai au nicio şansă;

— Atât oamenilor credincioşi în Dumnezeu, cât şi celor care încă nu şi-au găsit credinţa;

— Atât oamenilor de aici sau de pretutindeni, care au aflat de meritele deosebite aduse de Valeriu Popa în vindecarea oamenilor condamnaţi la o moarte sigură, cât şi celor care abia acum vor afla de minunatul „Nenea Omu”.

* * ***

Tuturor le adresăm aceste îndemnuri:

«Încearcă şi vei afla;

Aflând, încearcă şi vei putea;

Putând, încearcă şi vei avea;

Având, încearcă şi vei crede;

Crezând, încearcă şi vei trăi!»

Cuvântul Editorului

Mileniul III a venit! Suntem deja în plină desfăşurare a lui. Noi cum l-am întâmpinat?

Din păcate total nepregătiţi. Dacă am fi ascultat de sfaturile bunilor noştri Dar noi suntem altă generaţie, mai proaspătă, mai deşteaptă, mai, mai

Noi vrem să ne facem singuri viitorul! Dar cum. Încă nu ştim. Şi nici nu vom şti dacă nu plecăm urechea la cele care ni se spun şi dacă nu privim la cele care ni se arată.

Timpul trece ireversibil. Mai sunt câteva clipe şi va începe haosul, dacă nu vom şti cum să-l oprim. Sigur că nu toţi vor reuşi să înţeleagă aceste lucruri şi mai ales *să-şi afle calea*, dar asta nu înseamnă să ne lăsam duşi de valul neaflaţilor.

Iar dacă vrem să ne aflăm noi pe noi înşine, va trebui să citim, să ascultăm, să înţelegem, să învăţăm să credem, să ne purificăm trupeşte şi spiritual, să ne rugăm şi să ne transformăm, să devenim, aşa cum spune Da El Walker – părintele cristalelor – „un canal energetic curat şi perfect”.

* * ***

Divinitatea, în marea ei iubire, ne-a mai acordat o şansă de purificare trupească şi spirituală prin terapia de purificare a sângelui dată nouă de Valeriu Popa, cel care şi-a închinat viaţa îndrumării oamenilor, bolnavi sau sănătoşi, pentru o sănătate perfectă, viabilă, creştinească.

Şi dacă o mulţime de oameni bolnavi incurabil s-au vindecat la îndemnurile acestui om minunat, acum o altă mulţime de oameni va afla de această posibilitate de refacere a sănătăţii, citind cartea care le stă acum în mâini.

Iată ce ne transmite cel care în această viaţă pământeană a fost Valeriu Popa, sfătuitorul pentru autovindecare a zeci de mii de oameni:

— Continuă să te purifici pe toate planurile. Astfel vei avea canalele energetice deschise. Dacă activitatea ta va fi considerată demnă de interes, vei fi fin permanenţă îndrumat şi ajutat.

— Nu te simţi complexat că nu ai casă, maşină şi familie.

Ai o familie numeroasă, văzută şi nevăzută, ştiută şi neştiută.

— Menirea ta nu este să faci bani şi nici să-i ajuţi pe alţii să-i facă. Ai răbdare şi misiunea acestei vieţi fise va revela.

— În viitor va fi nevoie de oameni cu calităţile şi cunoştinţele tale.

— Continuă cu ceea ce faci; munceşte şi nu te teme.

— Omul nu poate desface ceea *ce a* hotărât Divinitatea. Poate numai întârzia îndeplinirea misiunii sale, din prostie (prin frică, necunoaştere, neimplicare).»

(Comunicare primită de Doina T. pe 1 ianuarie 1998)

* * ***

Dacă mai ţinem cont şi de faptul că:

„În finit, totul este programat” şi:

„De la gând, privire, gest, vorbă, faptă, totul se înregistrează” (Valeriu Popa), ca mai apoi totul să se reflecte înapoi, la cel care le-a emis, ne vom da seama de

importanţa felului cum ar trebui să gândim şi să ne comportăm în viaţă. Iar ca să putem ajunge la performanţa unui comportament care să emită numai vibraţii benefice, va trebui să învăţăm să ne supunem subconştientul vrerii noastre, să-l dirijăm înspre bine, să-l facem să ne ajute.

Aşadar, citiţi, studiaţi şi învăţaţi, pentru că soarta mileniului III este în mâinile voastre, iar timpul nu aşteaptă.

* * ***

Natura noastră decăzută o mai putem reabilita, fiindcă Dumnezeu ne-a trimis metode de rezolvare prin emisarii săi.

Toţi cei care lucrează pentru binele oamenilor, sub o formă sau alta, dar sinergie cu Legile Sfinte, fie cu cu sfatul sau cu ruga, cu pana, cu penelul, cu mâna sau cu uneltele meseriei lor, toţi sunt un fel de Apostoli ai Duhului Sfânt. Toţi ne dau o reinformare despre uman – trup şi suflet, ca să ne putem întări şi înălţa spiritual.

Truda celui care crede în Divinitate şi se străduieşte să fie întru Christos este aceea de a face tot ce-i stă în putinţă să-şi îndeplinească destinul de a fi „după chipul şi asemănarea Sa”. Venirea lui Dumnezeu în trup material, moartea şi trecerea Sa în Spirit reprezintă relansarea umanului înspre în Dumnezeire. De acum omul va lucra împreună cu Dumnezeu la reclădirea sa ontologică.

De aici rezultă importanţa respectării stării fizice a omului şi reclădirea sa spirituală. De aici derivă învăţarea tuturor căilor prin care se poate ajunge la plenitudinea spirituală. Imaginea imaginaţiei devine un loc în care se întâlnesc două zone ale experienţei: cea a sensibilului şi cea a extrasensibilului.

Orice devenire presupune un martiraj; în miezul oricărei deveniri stă durerea, suferinţa şi discriminarea. Numai prezenţa celor vii spiritual mai poate să trezească lumea din metastazele tragediilor generalizate de către cei care cred că inventează şi creează realul, un real care pentru ei constă în mistificarea realităţii, după cum le dictează scopurile şi interesele lor meschine.

Şansa de a ne descoperi subconştientul este aceea de a găsi locul în care poate fi ascultat mesajul binelui: în biserică, prin rugăciuni; în spitale, prin speranţa de vindecare; chiar şi în această carte, prin înţelegerea ei. Astfel de evenimente ne vor asigura regăsirea credinţei, pe care trebuie să o simţim ca pe o speranţă, ca pe o încredere în noi şi în Divinitate şi care ne va ajuta ca să ne dispensăm de frică, de neştiinţă şi de prostie. Numai oamenii hotărâţi şi cu o motivaţie foarte puternică vor rezista avalanşei aducătoare de moarte a tentaţiilor, iar cei care nu se vor curăţa din timp nu vor mai avea vreme de gândire nehotărâtă şi tergiversantă.

Cuvântul Autorului

Motto:

„Vindecarea se face fără niciun fel de medicamente, în schimb cu un efort enorm de voinţă şi de ambiţie, greu de procurat de la farmacii, la care se adaugă speranţa şi credinţa în reuşită”. (M. Firu)

* * ***

„Esenţial nu este unde şi când citeşti o carte, ci mai ales felul în care este citită, pentru a putea retrăi ceea ce poate fi astfel retrăit, deci pentru a-i înţelege pe deplin mesajul”. (Şeicul Daud Iusuf, faţă bisericească, înţelept sufit din Kerbala, Irak)

Să nu citiţi cartea ca o simplă lectură, numai pentru a înţelege sensul cuvintelor folosite. Ea trebuie studiată în profunzime, pentru a vă putea scufunda în însăşi esenţa fiinţei voastre.

Cartea va trebui recitită, astfel încât treptat veţi asimila niveluri de semnificaţie din ce în ce mai profunde. Trebuie înţelese sensurile metodei şi importanţa valorificării aplicabilităţii ei. Încercaţi numai să permiteţi puţin realităţii cuprinse în ea să se strecoare în sufletul vostru.

Mai este necesar ca aceia care citesc aceste rânduri să aibă nivelul de conştiinţă necesar pentru a putea înţelege că învăţătura oferită astfel este un dar divin, acordat exact la momentul potrivit doar celor care au

nevoie de el şi care îl merită.

Străduiţi-vă ca informaţiile pe care le veţi primi, prin lecturarea celor scrise aici, să le înţelegeţi aşa cum trebuie, folosind o scală de evaluare corectă; altfel veţi ajunge inevitabil la o interpretare eronată.

Fiind înţepeniţi într-un mod de înţelegere şi de gândire social, ştiinţific, volitiv, depăşiţi în voinţa noastră de către poftele şi viciile unei alimentaţii rafinate şi industrializate, omorând astfel natura din ea, nu vom mai găsi calea către eficienţa unei evoluţii spirituale eficiente. Iar viaţa noastră interioară, dacă ne vom face timp să ne mai aducem aminte că ar exista, o vom găsi adormită pe o lene ruginită şi acoperită de o conştiinţă fragmentată.

Vă va trebui mult curaj pentru a începe începutul: vă va trebui abnegaţie, pentru a urma traseul neabătuţi de vreun gând sau de vreo poftă perversă, nimicitoare; vă va trebui credinţă, pentru că fără ea vă veţi simţi goi pe dinăuntrul vostru.

Sondaţi-vă cât mai adânc cu putinţă; este posibil ca în acest fel să aflaţi mai multe despre interiorul vostru.

Să nu vă permiteţi niciodată să vă complaceţi în a accepta influenţele nefaste ale epocii în care trăiţi.

Fiţi liberi în voi, în acel interior sfânt unde sălăşluiește Divinitatea. Totul va depinde numai de voi, de acceptarea necondiţionată şi de capacitatea de înţelegere şi de punere în aplicare a celor descrise aici.

Descrierile folosite în carte au fost focalizate asupra fiinţei voastre interioare, pentru a vă deschide conştiinţa către adevărul fundamental.

Desigur că explicaţiile sunt necesare, ca să poată trezi gândirea, dar trebuie căutată experienţa, fiindcă oricât v-aţi îndoi de vreo explicaţie, deşi raţională şi ştiinţifică, deci pe măsura minţii omului, experienţa proprie v-ar da convingerea absolută.

Intelectul, dornic de divagaţii, creează multe capcane; dar a te lăsa să cazi în ele înseamnă a te departe de calea abia întrezărită.

„Să ştii cât de puţin ştii este primul pas în şirul celor

mulţi. Convingerea că veţi învăţa vă va ajuta să ieşiţi din acest impas, însă este necesară disciplina interioară, pentru a urma o cale grea şi pentru a nu vă opri mai târziu sunteţi capabil de aşa ceva?" (Pirr Daud, înţelept sufit)

Dacă veţi gândi, cinstiţi cu voi înşivă, lăsânc orgoliul la o parte, spunându-vă: „Cu cât mă gândesc mai mult, cu atât îmi dau seama că nu ştiu, dar că pot să învăţ", veţi fi făcut deja un prim pas. Veţi dori, pe parcursul efectuării terapiei, evident, o susţinere din partea Forţe: Supreme, dar trebuie să ştiţi că numai acea activitate care se desfăşoară în cadrul Planului Divin poate fi astfel susţinută. Dacă nu veţi gândi aşezarea pe aceste baze a acţiunii voastre de reînsănătoşire, mai bine apucaţi-vă de numărat frunzele unui copac.

„Oricine crede că înţelegerea lucrurilor Dumnezeieşti este bazată pe demonstraţii concrete, a îngustat, prin gândurile sale, vastitatea Graţiei Divine".

(Al Gazali. „Eliberarea de greşeală")

Această terapie nu este accesibilă oricui, chiar dacă o aveţi adusă la cunoştinţă sub forma detaliată expusă în această carte; terapia este aplicabilă numai la aceia care au o motivaţie interioară foarte puternică pentru a o urma.

Odată informaţi despre această metodă, depinde numai de dumneavoastră dacă veţi găsi puterea de a vă pregăti pentru a o îndeplini sau dacă vă veţi considera deja pregătiţi, iar asta se poate realiza numai dacă veţi simţi că aveţi cu adevărat nevoie de ea. Şi încă nici atunci nu este suficient ca să o şi practicaţi. Vă va reţine puterea inerţiei în satisfacerea nevoilor şi poftelor trupeşti, frica de necunoscut şi mai ales, necredinţa.

Desigur că aveţi libertatea de a alege, dar tocmai această libertate vă va deruta şi vă va submina hotărârea, neliniştindu-vă şi creându-vă starea de impas, fiindcă aţi fost învăţăţi ca altcineva să aleagă pentru voi, ca altcineva să poarte răspunderea pentru însănătoşirea voastră, aşa încât acum, când vi se oferă o ultimă şansă a vieţii deja pierdute, ezitaţi în hotărârea de a vă autovindeca.

Când vi s-au oferit două posibilităţi, v-aţi pierdut

timpul şi efortul pentru ca să vă hotărâţi pe care s-o alegeţi.

De regulă, decizia voastră s-a bazat pe o cunoaştere atât de subiectivă, încât nici măcar nu putea fi vorba despre existenţa vreunei alternative în alegere. Sunteţi în stare, oare, să înţelegeţi ce libertate vi se dă acum, când nu mai aveţi nicio alegere?

Notă: nu trebuie să ne speriem şi să devenim dintr-odată mai „casanţi”. Trebuie să fim fericiţi că am găsit, în sfârşit, modalitatea de a ne face sănătoşi, printr-o terapie verificată pe zeci de mii de pacienţi de-ai lui Valeriu Popa, care au avut marele curaj de a porni lupta pentru a-şi recâştiga sănătatea. O sănătate de care şi-au bătut joc o viaţă întreagă, cu ştiinţă sau fără de ştiinţă.

Oare câţi dintre noi vor avea acelaşi curaj de a porni la drumul greu pentru recâştigarea sănătăţii şi a vieţii? Şi câţi oare, dintre cei porniţi la drum, vor merge înainte, învingând toate obstacolele şi greutăţile?

La toţi aceştia le dorim toate cele bune, sănătate şi curaj! Vom fi alături de ei în această încercare.

Autorii

Cuvânt înainte de Valeriu Popa

Motto:

„În primul rând, semeni şi contemporani, ţineţi minte: eu nu vindec pe nimeni. Eu sunt un constatator, un iniţiator şi un îndrumător”. (Valeriu Popa)

„Nu există decât o singură boală: sânge alterat. Adică sânge stricat în diverse stadii:

1, 2 şi 3”.

«Investigând foarte mult mediul înconjurător natural, am desprins că *a căuta în afara ta cauzele dereglărilor este o greşeală*.

Am ajuns la concluzia că marile dereglări ale corpului uman sunt determinate de necunoaştere şi atunci când se încearcă a se cunoaşte, mai puţin se fixează o deprindere de a lucra cu tine când eşti în echilibru, decât atunci când eşti bolnav. Abia atunci vezi pragul de jos, când te loveşti de cel de sus.

Bine ar fi ca noi toţi să învăţăm din greşelile altora şi nu numai din greşelile noastre, aşa cum procedăm cel mai adesea, când nu mai este timp să valorificăm ceea ce învăţăm.

Pe cei care cunosc consecinţele unor îndeletniciri care duc la instaurarea unor boli cronice şi nu le respectă, eu îi consider, fără menajamente, „autocrimitiali”; pe cei din jurul lor, cei care-i lasă să comită greşeli, membri de familie, colegi, prieteni, subalterni, „criminali”, iar pe

doctorii care îi au în primire, dacă le cunosc bolile şi le tolerează greşelile, îi consider „criminali la pătrat”.

Amintiţi-vă discuţiile care se poartă în urma unui deces provocat de boli cronice: regrete, lacrimi, suferinţe etc. Nu era mai bine ca, în loc de regrete, cei care cunoaştem consecinţele greşelilor pe care le comitea la vremea respectivă cei acum decedat, să-l fi obligat să renunţe la ele din timp? De ce nu facem asta? Cine ne opreşte? Suporţi să te uiţi puţin în oglindă sau vrei s-o ţin înclinată?

O digestie bună nu aparţine decât celor care mestecă bine.

Trebuie educat individul ca să prevină îmbolnăvirea dinţilor atât prin nutriţie, cât şi prin curăţirea zilnică a danturii de resturile alimentare, după fiecare masă.

Fiecare dintre noi, după ce am citit aceste rânduri, să căutăm în noi dacă facem tot ceea ce depinde de noi pentru a ne păstra în stare de echilibru, fiindcă marile dezechilibre pornesc din interiorul nostru.

Sunt şi dezechilibre care provin din afară şi anume: dacă nu suntem îmbrăcaţi adecvat în timpul frigului, dacă nu ne protejăm contra curenţilor de aer atunci când suntem transpiraţi, dacă nu ne protejăm în mod corespunzător faţă de radiaţiile solare – şi acestea nu le putem face decât atunci când am fost învăţăţi sau am căutat să învăţăm ce se întâmplă cu noi. Aceşti factori externi influenţează dezechilibrul lăuntric.»

* * ***

Ce este sănătatea? Ce este boala? Ce este moartea?

a) „Sănătatea este starea de echilibru a organismului într-o limită de toleranţă care nu afectează acest echilibru”.

b) „Voi trebuie să învăţăţi că boala nu este întâmplătoare; este un efect determinat de dezechilibrarea sub limita de toleranţă a fizicului? 1

c) „Moartea este tot un efect, o manifestare datorită dezechilibrului peste limita de toleranţă a fizicului”.

(Valeriu Popa)

Privită din punct de vedere al legii transformării energiei, după care în natură nimic nu se pierde, nimic nu se câştigă, toiul se transformă, moartea reprezintă un prag de transformare între ceea ce se pierde (viaţa pământeană) şi ceea ce se câştigă (viaţa spirituală – nemurirea), între ceea ce nu se pierde (trupul, fiindcă nu este al nostru, fiind doar o componentă alchimică a materiei pământului) şi ceea ce nu se câştigă (spiritul, fiindcă acesta suntem noi, de fapt).

Moartea unei existenţe nu distruge cursul vieţii, ci doar îl transformă dintr-o stare grosieră într-alta subtilă.

Elementele din care a fost alcătuit organismul, compuse la rândul lor din alcătuiri de atomi, molecule şi celule, nu se distrug; doar se descompun din combinaţiile lor legate fizic şi chimic, reintrând în circuitul terestru şi mai apoi în cel cosmic, urmând ca ia o altă condensare a materiei subtile fluidice să se recompună în materia densă grosieră, fizică.

Deci moartea fizică reprezintă o transformare a unei stări finite într-una infinită.

De unde provin stările de dezechilibru?

„Vă săpaţi singuri groapa cu dinţii, pentru că sunteţi robii poftelor; vă îmbolnăviţi şi fugiţi la doctor”. Este posibilă vindecarea în stările grave de dezechilibru?

„Fizic eşti mort. Energetic mai ai zile. dar eşti pe fundul gropii! Tu ai greşit şi tot tu trebuie să te refaci. Autovindecarea o faci singur. Toate afecţiunile vor dispărea în ordinea inversă apariţiei lor.

Autovindecarea este o a doua naştere. Deci, tot ceea ce ţine de noi trebuie să căutăm tot în noi”.

„Te *vei vindeca în* 7 ani”.

* * ***

Ne temem de ignoranţă. Luptăm cu toate forţele pentru „a şti” şi „a cunoaşte”. Dar ne place şi dorim artificialul, nu naturalul. Ne îndepărtăm, prin această cunoaştere artificială, de cunoaşterea naturală, de cunoaşterea Mamei Naturi.

* * ***

Gânduri pentru Profesor

Profesorul, fiind pe culme.

Discipolii-şi îndrumă.

Dar oare câţi urma-vor, oare.

A pantei aspre urme?

Privit de jos, drumul e simplu şi pare-uşor de străbătut;

Pornit la drum, însă, vedea-vei.

Că nu eşti chiar de ne-abătut.

Din ce te-nvaţă, tu râvni-vei la să-l întreci, să ştii. mai mult.

Dar, suflete, putea-vei oare să te întreci cu un tumult?

Şi dacă totuşi reuşi-vei şi-ţi vei întrece al tău maestru, în timp, gândi-vei vreodată că eşti doar un cal în buiestru?

Prefaţă, de Prof. univ. Dr. Ing. Alexandru Măruţă

Nota autorului:

Fiind unul dintre cei 127 de elevi ai „Facultăţii de Ştiinţe Cognitive şi Parapsihologic”, la cursurile postuniversitare, din promoţia anului 1997 şi îndrăgindu-l în mod cu totul deosebit pe profesorul cursului de Biodetecţie, Dl Prof. univ. Dr. Ing. Alexandru Măruţă, Decan al „Facultăţii de Ştiinţe Cognitive şi Parapsihologic”, i-am solicitat câteva cuvinte despre Valeriu Popa, ca fiind cel care ştie mai bine ca oricine meritele acestuia privind iniţierea înfiinţării şi funcţionării acestei facultăţi.

Readuc în amintire cele spuse de domnul profesor Măruţă într-o prezentare anterioară:

„Puţini sunt aceia care cunosc istoria acestei facultăţi.

Puţini ştiu că mentorul ei, cel care a venit cu ideea înfiinţării unui asemenea for de cultură universitară a fost tocmai, de-acum trecut în posteritate ca un renumit bioenergoterapeut, dl ing. Valeriu Popa şi că, receptiv la idee, rectorul Universităţii, dl Prof. univ. Dr. Ing. Delphi Drimer, a decis să o înfiinţeze.

Personal nu am avut nicio contribuţie la înfiinţarea

facultăţii; *vina* mea a fost aceea că am acceptat propunerea rectorului de a o conduce.

Aşadar, am alcătuit un Plan de învăţământ de înaltă ţinută ştiinţifică în care, alături de disciplinele clasice din domeniul psihologiei (adică fundamentele psihologiei, psihologia preşcolară şi şcolară, psihologia socială, a muncii, a vârstelor, psihologia cognitivă, clinică, psihopatologia, defectologia, psihoterapiile etc.), absolut necesare pregătirii universitare a celui care doreşte să se instruiască şi în domeniul *de dincolo* (*încă* neconvenţional, printre care şi aşa-zisele *fenomene para*) al psihologiei clasice şi astfel, în timp, să contribuie la extinderea şi modernizarea ei, am introdus şi ştiinţe exacte, dar cu o programă analitică conţinând aspecte de graniţă, plecând de la ideea că, în esenţă, relaţiile între vieţuitoare, ca şi relaţiile dintre ele şi mediu sunt relaţii între câmpuri energetice, reprezentând esenţa mişcării ecologice”.

* * ***

Dar să ne reîntoarcem la Valeriu Popa, cel a cărui terapie a salvat o mulţime de vieţi şi să-i dăm cuvântul Decanului Facultăţii de atunci.

«Valeriu Popa şi-a început activitatea de dascăl al studenţilor „Facultăţii de Ştiinţe Cognitive şi Parapsihologic” dintr-odată, de parcă ieri ar fi coborât de la catedră şi astăzi a urcat din nou.

De o rară subtilitate psihologică şi cu o inegalabilă capacitate de oratorism, el cucerea atenţia asistenţei încă de la primele sale cuvinte. Bioenergia lui străbătea până în ultimele rânduri ale unui mare amfiteatru sau a unei săli de conferinţe, electrizând auditoriul şi creând o atmosferă benefică, ionizantă, ca după o ploaie – am putea spune – în care îţi făcea plăcere să te afli şi să respiri.

Cât despre noutăţile din viaţă şi despre viaţă şi moarte pe care le spunea, erau atât de frapante, încât, deşi atunci când le auzeai nu puteai să nu le crezi, datorită spiritului lui Valeriu Popa de a se face credibil, totuşi, odată ajuns acasă, în singurătatea gândirii tale, te întrebai dacă într-adevăr ai auzit ceea ce ai auzit şi dacă într-

adevăr este adevărat.

Nu puteai spune NU, pentru că Valeriu Popa te prevenise asupra faptului că:

„Numai un ignorant neagă totul de la bun început, iar eu nu mă adresez ignoranţilor. Voi, cei aici de faţă, sunteţi cu toţii oameni capabili şi nu o să procedaţi aşa. Nu vreau să credeţi ceea ce vă spun eu; vreau numai să nu negaţi totul aprioric, ci să cercetaţi singuri şi abia apoi să hotărâţi ce anume să credeţi”.

Valeriu Popa dădea mereu exemple de cazuri vindecate, tocmai pentru a face pe cei care îl ascultau să nu-şi permită negarea aprioricâ a şanselor de salvare a sănătăţii, ci să le accepte şi, într-un final, să le creadă.

Şi totuşi, cum poţi crede că un cancer la plămâni, apărut după o primă operaţie de extirpare a unui focar cancerigen, cu şanse minime de viaţă (circa o lună de zile) acordate de către doctori, mai poate fi vindecat?

Dar cum să mai poţi infirma această credibilitate, când. În toiul unei astfel de expuneri, cu faţa către tabla pe care scria ceva, Valeriu Popa, fără să se întoarcă, exclamă:

— Maiorule, ridică-te, vino lângă mine să te vadă lumea şi să se convingă că trăieşti.

Dintr-o bancă din ultimul rând se ridică un bărbat de 41 de ani, care intrase cu puţin timp în urmă fără să-l simtă nimeni, Valeriu Popa fiind tot cu faţa la tablă.

Într-adevăr, avusese „carcinom spinocelular slab diferenţiat şi limfodenită reactivă” şi fusese operat în anul 1989 (lobectomie superioară dreaptă) de o tumoare având forma unei elipse cu dimensiunile de 10 / 8 cm. Rata de supravieţuire dată de medici a fost de 4 – 12 luni.

În luna martie 1991 află de „conferinţele în aer liber” ale lui Valeriu Popa, din parcul 23 August din Bucureşti şi aşa îl cunoaşte pe cel care, datorită îndrumărilor şi regimurilor sale alimentare, îi va salva viaţa. În luna aprilie începe postul de 21 de zile cu apă distilată, urmând apoi toată lista de regimuri pe care Valeriu Popa i-a indicat-o. Şi iată-l în faţa noastră stând drept şi radios, fericit că trăieşte şi că că ne poate povesti prin ce a trecut. Şi nu era

singurul caz rezolvat. Valeriu Popa se străduia să ne facă să înţelegem importanţa adoptării unei alimentaţii naturale, aşa cum ni s-a indicat de către

Puterea Divină: legume, fructe, cereale şi seminţe.

Era unic Valeriu Popa în tot ce făcea. Te surprindea cu puterea sa de penetraţie a tot ce era vizibil şi chiar invizibil pentru noi ceilalţi, oamenii obişnuiţi, marea masă. Şi, modest, afirma:

„Eu nu vindec pe nimeni. Eu sunt un constatator, un iniţiator şi un îndrumător”.

Un îndrumător, DA, dar un îndrumător care te vindeca, dacă îi respectai întocmai îndrumările.

Acum, simţim lipsa prezenţei sale, a elanului său molipsitor, a poftei sale de viaţă plină de căutări şi de muncă asiduă.

În urma sa a lăsat alţi îndrumători care să-i urmeze calea şi să ducă mai departe greaua misiune de a îndruma oamenii înspre vindecare trupească şi spirituală.

A mai lăsat şi cărturari care să-i adune cuvintele spuse în diferitele ocazii şi să le dea oamenilor spre a le cunoaşte şi a se pregăti pentru o nouă viaţă.»

Ce să mai spun, decât un:

La revedere, *Drag Prieten*!

Iar celor care îl urmează:

„Străduiţi-vă să fiţi ca el!”»

Prof. univ. Dr. Ing. Alexandru Măruţă.

Laureat al Premiilor Academiei Române, membru al Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, Decan de onoare al Universităţii Ecologice din Bucureşti

Cuvântul Specialistului în Medicină, de Dr. Cardiolog Violeta Lihatchi

Fără elementul circulator, alimentator şi depurator, *sângele*, nu există viaţă! Legătura între un sânge curat, pur (pH = 7, 4) şi funcţionarea normală a inimii este atât de evidentă, încât orice comentariu pe această temă ar părea de prisos, evident, pentru oamenii care mai au o picătură de bun-simţ.

Aşa după cum de calitatea benzinei folosită la un

automobil depinde buna sa funcţionare şi randamentul său, tot aşa de puritatea sângelui, adică de echilibrul său acido-bazic, de gradul de încărcare cu toxinele introduse direct în organism prin actul alimentaţiei sau prin cel al satisfacerii unei plăceri meschine (fumat, băuturi alcoolice, droguri) sau cu cele produse în organism prin procesele metabolice, depinde starea de sănătate a fiecărui organ în parte şi a întregului organism în ansamblu.

Abaterile în minus (înspre zona acidă) sau în plus (înspre zona alcalină) faţă de valoarea optimă a pH-ului în sânge, în plaja normală de 7, 35 – 7, 4 – 7, 45 vor aduce dezechilibre grave în starea de normalitate a funcţionării fiziologice, afectând în mod corespunzător, prin depunerile de cristale loxinice, oxalaţi şi deşeuri de metabolizare, funcţionarea inimii, circulaţia sângelui prin artere şi vene şi prin aceasta ducând la cazuri patologice şi la boli incurabile medical.

A înţelege importanţa vitală a păstrării sângelui în condiţii de echilibru, printr-o viaţă alimentară cumpătată, fără ingrediente toxice şi alterabile, ca şi refacerea purităţii unui sânge alterat, înseamnă a găsi calea către sănătate.

Gândiţi-vă la o pompă hidraulică construită pentru un anume fluid şi având un anume randament. Să zicem o pompă de apă. În condiţii normale de stare a fluidului, pompa va funcţiona normal, adică va aspira apa din puţ de la adâncimea proiectată şi o va refula cu o presiune dată. Ce se va întâmpla dacă apa devine mocirloasă? Randamentul pompei va scădea considerabil, îngreunând funcţionarea ei: aspiraţia va fi greoaie, iar presiunea de refulare va scădea.

La fel se întâmplă şi cu pompa umană, *inima*: cu cât sângele devine mai impur, adică mai plin de toxine, acestea depunându-se pe pereţii arterelor şi venelor, slăbindu-le astfel elasticitatea şi micşorându-le secţiunea de transport, cu atât refularea sângelui în artere va fi mai greoaie şi aspiraţia lui din vene mai anevoioasă, îngreunând astfel funcţionarea ei.

Dacă mai ţinem cont şi de faptul că fibrele muşchiului inimii (în esenţă, inima este un muşchi – muşchiul cardiac, care prin contracţie produce refularea sângelui în artere, iar prin destindere aspiraţia din vene) se îmbâcsesc şi ele cu depunerile de toxine şi că astfel vor acţiona mai anevoios, vom avea o oglindă clară, dar dezamăgitoare, a distrugerii funcţionalităţii fiziologice a inimii, caz în care apar o sumedenie de anomalii fiziologice.

generându-se astfel bolile cardiace, ajungându-se până la cazuri patologice.

În practica medicală se întâlnesc cazuri grave, în care numai o schimbare a sângelui, printr-o transfuzie dificilă, mai poate salva viaţa celui de pe largă.

Şi totuşi, este atât de simplă terapia de purificare a sângelui, prezentată în această carte, încât noi, oamenii, învăţăţi cu lucrurile ştiinţifice complicate şi cu medicamentele cele mai sofisticate, nu putem crede că asta poate fi adevărat. Dovezile aduse de Valeriu Popa prin vindecarea miilor de cazuri ajunse în pragul disperării şi abandonate de putinţele medicinii atotştiinţifice, sunt însă zdrobitoare. Iar un adevărat om de ştiinţă nu ar trebui să nege aprioric o astfel de posibilitate, cu atât mai mult un medic, a cărei sarcină primordială este salvarea vieţilor omeneşti.

Să ne aducem aminte despre ceea ce spunea marele Hipocrates: „Din mai multe căi care duc la acelaşi rezultat, să o alegem pe cea mai puţin vătămătoare”.

Şi să ne aducem aminte şi despre ceea ce spunea marele nostru Valeriu Popa:

„Când dai mâna unui om care se îneacă, pe acela nu-l interesează dacă eşti sau nu eşti de la Salvamar. El este mulţumit că-i salvezi viaţa”.

Violeta Lihaţchi, Dr. Cardiolog

CAPITOLUL I Drum înainte

Motto:

„Când ţi-ai ales calea, păşeşte pe ea cu încredere şi cu credinţa reuşitei. Şi dacă doreşti cu adevărat, vei reuşi”.

(M. Firu)

* * ***

1.1 Vor reuşi cei cu credinţă în vindecare

Cei care vor pleca la drum cu credinţă în realizarea vindecării, în ei înşişi, în îndrumătorul care le-a spus „ce şi cum” să facă şi în Dumnezeu, vor reuşi să treacă prin încercările, deloc uşoare, ale acestei terapii. Dar va trebui ca tot ce vor face cu trupul să gândească şi cu mintea, pentru a nu suprapune energetica unor gânduri străine peste energetica înfăptuirilor fizice a procedurilor terapiei.

Procedeele sunt deja testate de miile de oameni de dinaintea voastră, care au mers drept, fără abateri şi s-au vindecat; etapele, care se cer urmate întocmai, ca şi regulile de meticulozitate, sunt create toate în scopul vindecării.

Terapia de purificare a sângelui nu poate face nimic rău, fiindcă nu are efecte deficitare asupra organismului, fiind concepută pentru eliminarea de toxine, şi pentru aportul de elemente (principii) nutritive. Deci, puteţi pleca la drum cu toată încrederea.

Valeriu Popa ne spune:

„Vindecarea nu poate fi promisă; ea nu se va face decât prin propria voinţă, fiind de fapt o autovindecare naturală. Şi asta numai dacă se respectă întocmai indicaţiile date. Regimul de viaţă va dura peste 7 ani de zile în cazul bolilor grave, din care scapă doar 10 – 15%, în funcţie de seriozitatea efectuării ei şi de karma personală”.

Deoarece în perioada de dezintoxicare a

organismului acesta trece printr-o criză profundă alimentară (dar în schimb câştigă în energetic), această criză afectând în special organele cu rol depurativ (plămânii, ficatul, rinichii, intestinele, mucoasele, pielea), ele trebuie ajutate împotriva blocării cu toxinele eliminate, prin mijloace de drenaj:

— Pentru plămâni: plimbări, mişcări şi respiraţii ritmice adânci abdominale pe nas, în aer liber curat, asigurându-se astfel oxigenul necesar arderii toxinelor (se pot utiliza şi drenatori pulmonari naturali: muguri de brad, de pin).

— Pentru ficat: masaj abdominal, terapie radiantă.

— Pentru rinichi: se vor consuma peste 2 I de lichide (în cazul terapiei de care ne ocupăm va fi apa distilată – vezi Cartea a III-a, „Postul de purificare cu apă distilată de 21 de zile”), aceasta fiind cantitatea minimă necesară pentru viabilitatea funcţionării rinichilor. Întrucât în perioada de post total are loc o deshidratate a organismului, dacă rinichii nu vor fi alimentaţi cu necesarul lor de lichide, se va determina o resorbţie puternică a apei din clisme, prin aceasta ajungându-se la o reintoxicare a organismului.

— Pentru intestine: clismele sunt de o importanţă majoră în cura de dezintoxicare, aducând un aport însemnat, pe de o parte, la eliminarea toxinelor în curs de epurare, iar pe de altă parte, la eliminarea depozitelor de clemente încastrate în pereţii acestora. Este uimitor faptul că după 10 – 14 zile de post total, încă mai apar eliminări de excremente formate din coproliţi.

— Pentru mucoase: se vor curaţi zilnic limba şi mucoasele bucale prin mestecarea şi clătirea unei linguri de ulei crud de floarea soarelui, care va culege toate toxinele depuse în cavitatea bucală pe timpul nopţii; aceasta se va scuipa, fiind foarte toxică.

— Pentru mucoasele nazale: se va folosi spălarea cu apă caldă cu sare-prin aspirarea pe nări.

— Pentru piele: funcţia excretoare a pielii se poate potenţa prin spălări zilnice, utilizând şi aplicaţii

hidroterapeutice ca băi fierbinţi alternate cu băi scurte reci, urmate de ştergerea prin masaj cu un prosop aspru, pentru accelerarea circulaţiei periferice şi stimularea excreţiei cutanate (transpiraţia); de asemenea, se va practica reflexoterapia labei piciorului pe zonele reflexe ale organelor depurative, începând, după cum bine ştim, cu traseele de eliminare toxine.

Aplicaţia împachetării trupului cu fiertură de paie de ovăz este adusă de Valeriu Popa: „Pe lângă nutriţie, a fost contribuţia mea personală prin ideea împachetării picioarelor bolnavei într-un costum flanelat din bumbac, care se umezeşte în fiertură de paie de ovăz”.

Plecând de la recunoaşterea importanţei păstrării structurii sanguine şi ajungând la necesitatea recondiţionării sângelui, principiile lui Vaicriu Popa, aplicate în cazuistica transformărilor cancerigene (neoplasm), a afectărilor neuronice (scleroza în plăci etc.), dermice (psoriazis) şi a altor boli patologice, constau în conceptul de dezintoxicare severă a sângelui prin epurarea rapidă a toxinelor acumulate în sânge şi în organe, prin postul de 21 de zile, urmat de restricţii severe alimentare, manifestate printr-o alimentaţie adecvată vegetală naturală, bazată pe reducerea acidităţii sângelui şi readucerea echilibrului acido-bazic, creşterea potenţialului paramagnetic, cu dominanta oxigenării celulare, toate acestea fiind menite să readucă celula la forma ei naturală, prin aceasta redându-i capacităţile ei iniţiale de regenerare.

„Totul trebuie să se petreacă în mod natural”. – ne spune Valeriu Popa, înţelegând prin aceasta toate principiile enunţate mai sus.

* * ***

1.2 – Compunerea metodei

Misterul nu stă în vindecarea printr-o terapie sau alta, păstrând vechiul stil de viaţă alimentară şi spirituală, ci tocmai în schimbarea vechiului stil de viaţă alimentară şi spirituală, prin care se ajunge la curăţirea corpurilor subtile şi la purificarea fiziologică şi bioenergetic-

informaţională a sângelui şi prin el, la vindecare.

Dacă vă veţi întreba ce arc spiritualitatea cu vindecarea, vă vom spune că:

Este o Lege Universală ca subtilul să supună grosierul, ca energiile înalte să le supună pe cele joase.

Influenţele reciproce ale corpurilor subtile

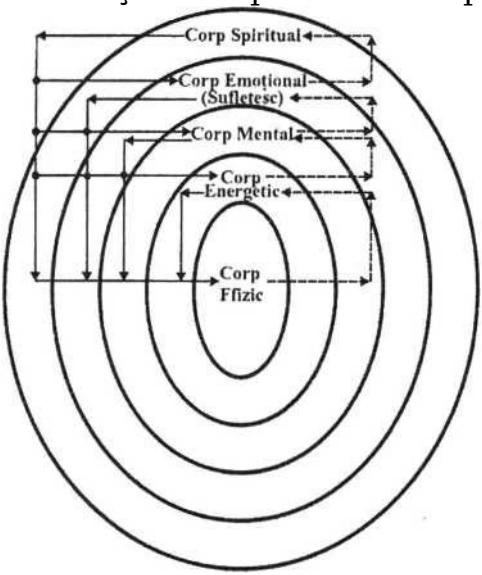

Acţionând de sus în jos. adică de la corpurile energetice subtile superioare în vibraţii, acestea vor influenţa toate celelalte corpuri energetice subtile inferioare lor. ajungând în final la corpul fizic.

Acţionând de jos în sus, adică de la corpul fizic, inferior energetic, acesta va influenţa numai corpul subtil imediat superior.

* * ***

1.3 – Conţinutul metodei în principiu, putem spune că Terapia de Purificare a Sângelui creată de Valeriu Popa este constituită din: postul cu apă distilată, folosit pentru dezintoxicarea sângelui şi implicit a organelor şi a întregului organism, regimuri alimentare specifice, special constituite pentru remedierea bolii în cauză, regimuri alimentare de corectare a unor deficienţe metabolice de adaptare apărute pe parcursul terapiei şi regimul final, care trebuie ţinut timp de 7 ani, până se schimbă toate

celulele corpului, de aici înainte fostul bolnav având un organism nou şi sănătos.

* * ***

1.4 – Să detaliem

1.4.1 Postul cu apă distilată conţine:

A-O perioadă de iniţiere, în cadrul căreia bolnavul va ţine un regim pregătitor postului şi anume:

a) cu o lună şi jumătate (45 de zile) înainte de intrarea în post se renunţă la fumat (* pentru fumători);

b) cu două săptămâni (14 zile) înainte se renunţă şi la cafea, alcool, carne, zahăr, pâine albă, adică la ceea ce noi ipunem „toxine de fabricaţie”.

B-Postul propriu-zis, care constă în postul de 21 de zile cu 2 1 de apă distilată + 2 clisme pe zi (dimineaţa cu infuzie de muşeţel, seara cu infuzie de rostopască) + 2 35

spălaturi vaginale pentru femci (cu infuzie de ceai de nalbă mare).

C-O perioadă de revenire din post, de 7 zile, în cadrul căreia bolnavul începe să preia alimentaţie din ce în ce mai solidă şi anume:

— Ziua 1: se bea zeama de la 1 lingură de orez fiert în O, 5 1 de apă distilată (timp de 5 minute) şi se bea în completare 1, 5 1 de apă distilată;

— Ziua a 2-a: idem, de la 2 linguri de orez;

— Ziua a 3-a: idem, de la 3 linguri de orez;

— Ziua a 4-a: se bea zeama de la 4 linguri de orez fiert în 1 I de apă distilală (timp de 5 minute); se începe a se mânca orezul (nu tot) şi se bea în completare 11 de apă distilată;

— Ziua a 5-a: se bea zeama de la 5 linguri de orez fiert în 1

I de apă distilată (timp de 5 minute), se mănâncă tot orezul şi se bea în completare 1 1 de apă distilată;

— Ziua a 6-a: se bea zeama de la 6 linguri de orez + 1 morcov + 1 bucată de (elină fierte în 11 de apă distilată (timp de 5 minute), se mănâncă fiertura şi se bea în completare

Îl de apă distilată;

— Ziua a 7-a: se bea zeama de la 7 linguri de orez + 3 – 4 mere fierte în 11 de apă distilată (timp de 5 minute), se mănâncă fiertura şi se bea în completare 11 de apă distilată.

1.4.2 – Regimul alimentar de remediere a bolii în cauză

Se ţine regimul specific bolii (regimul de boli grave de gradul I – BG1, regimul de boli grave de gradul 11 – BG2. regimul de astenie, regimul de diabet, regimul de scleroză în plăci. etc.).

1.4.3 – Regimul de corectare a stării de moment a bolnavului (echilibrul pH)

Se ţin 2 – 5 săptămâni de regim de corectare a echilibrului pH al bolnavului, indicat la momentul necesar (ex.: regimul pentru anemie).

1.4.4 – Regimul final de 7 ani: se ţine regimul dietetic normal, cu toate posibilităţile culinare naturale, organice şi biocompatibile, pregătite ca atare sau la cald, dar nu mai mult de 37 de grade (altfel intră în descompunere).

În timpul regimului normal, pe care-l veţi urma timp de 7 ani, veţi include treptat tot ceea ce poftiţi, mai puţin alimentele care conţin toxine (zahăr, cafea, ulei rafinat etc.), mai puţin cele care prin preparare se transformă în toxine (carne, sosuri simple sau picante etc.), mai puţin cele care conţin multă albumină (produse de patiserie, pâine albă, albuşul de ou etc.), mai puţin adaosurile chimicale (conservanţi, aromatizanţi, coloranţi etc.), mai puţin cele care sunt acide (oţet, murături, chiar şi fructele acide etc.) şi mai puţin drogurile (ţigări, alcool, medicamente, droguri farmaceutice etc.), adică veţi putea consuma orice şi tot din ceea ce vă este permis, adică Hrană Vie. După cei 7 ani veţi avea toate celulele schimbate, reînnoite; veţi avea un sânge nou, curat, purificat de toxinele acumulate de-a lungul anilor sau de cele cu care v-aţi născut.

Iar dacă până acum aţi ascultat de sfaturile lui Valeriu Popa, de acum încolo aveţi libertatea să vă alegeţi singur calea: tot înainte, curat sau revenind la vechiul stil

de alimentaţie, cel care v-a dus treptat către degradare fizică şi spirituală, coborând înspre moarte.

Va trebui să acţionaţi sub semnul spiritului liber, descătuşat de rigorile vremelnice ale raţiunii închistate în cotidian şi în ştiinţa pământească, rămânând calm şi detaşat, ca şi cum nu aţi mai avea nimic de pierdut; va trebui să respectaţi regulile procedurilor indicate, orice s-ar întâmpla; va trebui să abordaţi imposibilul, fără vreun alt martor în afară de Spiritul Călăuzitor.

Deseori, cei care intrau la Valeriu Popa ieşeau îngânduraţi şi se văitau doamnei Tudor, colaboratoarea fidelă a marelui bioenergoterapeut:

— Dar bine, doamna Tudor, cum o să pot eu să mă abţin cei 7 ani de zile de regim ca să nu gust din bunătăţile cu care m-am învăţat o viaţă întreagă? Şi apoi, cum o să rezist fără carne?

— O să rezistaţi, nu vă faceţi griji. Imaginaţi-vă că aţi naufragiat pe o insulă şi că numai ceea ce v-a indicat domnul Popa găsiţi acolo. Ce veţi face? Nu veţi mânca nimic, de dragul poftelor de altă dată sau veţi accepta noul program de alimentaţie şi vă veţi obişnui cu el?

Şi apoi, nu vă văitaţi aprioric, înainte de a încerca, fiindcă mai apoi, odată începând noua alimentaţie, organismul singur vă va refuza toxinele de până acum.

Subconştientul este mai deştept decât conştientul, care se abrutizează zilnic datorită cotidianului murdar în care trăim. Lăsaţi. deci, subconştientul să vă dirijeze, pentru că în el zac învăţăturile fireşti ale Mamei Naturi, cea din care am fost creaţi, cea în care trăim şi cea cu care suntem compatibili organic.

Veţi avea de luptat cu mintea conştientă, cea care analizează totul şi care contestă totul, nelăsând subconştientul să acţioneze intuitiv şi instinctiv.

Va trebui, pentru a învinge, să vă cultivaţi mintea şi spiritul, să practicaţi unele metode de programare şi de preprogramare a mentalului subconştient, folosind autocontrolul mental (vezi „*îndrumar Sugestiv* pentru Autocontrol Pas cu Pas” – M. Firu şi Dan Seracu).

* * ***

1.5 – Factorul psihic

„Şeicule, sunt conştient de faptul că sunt infirm, dar până în momentul în care nu voi înţelege cât de infirm sunt, nu voi putea face ceva constructiv pentru a transforma această stare a lucrurilor”. (Edmond André) Factorul psihic rămâne factorul primordial în efectuarea oricărei terapii:

— Am remarcat la unii practicanţi (bolnavi, subiecţi, pacienţi) o încetinire a reacţiei la purificare.

— Prin analize periodice ale pH-ului din sânge, urină şi salivă, prin observaţii directe şi prin teste de biodetectic comparative între practicanţi s-au determinat cauzele acestei diferenţieri: factorul psihic.

Adică: bolnavul rămas în urmă cu vindecarea, în cadrul aceluiaşi regim de purificare, făcea regimul numai în mod fizic, neparticipând şi cu mentalul; gândul lui era la mâncare, imaginându-şi tot felul de bunătăţi culinare.

suferind când cei de-ai casei mâncau ceea ce el nu avea voie şi gustând chiar, pe furiş, câte „un pic doar” din cele din frigider sau din cratiţele de mâncare.

Evident, găsea întotdeauna câte o justificare, de parcă aşa putea şterge cu buretele răul făcut sie însuşi: „Am furat numai un pic, aşa, de poftă; numai atâta nu poate să-mi facă rău”.

Dar aşa se autopăcălea singur, trecând peste regulile pe care promisese singur că le va respecta cu stricteţe şi făcându-se că a uitat replica lui Valeriu Popa dată cuiva la care a simţit „ceva” în neregulă: faptul că a respectat regimul alimentar fizic, dar nu şi pe cel energetic:

„Ori că ai mâncat, ori că ai inspirat aerul ce provenea de la prăjitul peştelui, tot aia este!”, îi spune Valeriu Popa unei bolnave care nu a respectat interdicţiile date.

Iată dar cât de adânc se repercutează nerespectarea în totalitate a regulilor de urmare a postului. Şi iată de ce procentul celor care, în final, reuşesc, este atât de mic.

Sfatul pe care îl dăm celor care vor începe efectuarea terapiei este acela de a nu o începe dacă nu pot fi stăpâni

pe simţurile şi pe mentalul lor, dacă nu sunt atât de hotărâţi încât să meargă până la capăt, fiindcă o revenire bruscă din parcursul terapiei neefectuate complet şi aşa cum trebuie, va afecta cu mult mai rău starea de sănătate actuală, ducând chiar la accidente mortale.

Şi încă riscul cel mare nu-l reprezintă perioada de cură propriu-zisă. ci reluarea alimentaţiei, deoarece trecerea bruscă la o alimentaţie consistentă, tocmai acum, când organismul se găseşte în plină criză de epuizare şi într-o stare restrictivă a funcţionalităţii sale (secreţiile gastrice sunt aproape de zero, iar peristaltismul intestinal este complet anulat), poate crea erori grave care să ducă la tulburări necontrolabile, cât şi la o impurificare abundentă şi bruscă a sângelui.

Deci, reluarea alimentaţiei trebuie făcută treptat, cu multă grijă, fiind de o mare importanţă în reuşita acestei terapii.

Aşadar, gândiţi de 3 ori mai înainte de a vă hotărî să începeţi terapia, iar începutul să fie doar o singură dată!

„Senzaţiile vă pot fi duşmani. Dominaţi-le cu mintea, fiindcă trupul nu face ceea ce-i spune mintea”.

(Bruce Lee)

Trebuie avută grija de a porni la drum bine hotărât pe direcţia care duce la salvarea sănătăţii, chiar dacă nu aţi înţeles în totalitate şi în profunzime fenomenul purificării, dar să aveţi credinţa fermă în voi, că puteţi face orice pentru vindecare.

„Fără o direcţionare de bază pe care discipolul o primeşte de la Maestrul său spiritual, nu se poate dobândi nimic urmând orbeşte orice fel de activitate lumească”. (Edmond André)

Suntem încă naivi în acţiunea noastră de a ne perfecta evoluţia; ne legăm de trecut şi rămânem aşa agăţaţi, neţinând cont de faptul că ne împovărăm cu sfaturi şi informaţii care au avut loc în sfera de timp trecută, care nu ţin seama de situaţia noastră actuală şi care nu pot fi folosite acum.

Ar trebui să ne întrebăm în ce măsură aceste sfaturi

şi informaţii luate în circumstanţele de atunci ne pot ajuta în transformarea evoluţiei noastre de astăzi, când totul este schimbat.

Desigur că ar fost mai simplu şi mai uşor să aşteptăm apariţia unor Guru, chiar fiind semianalfabeţi şi având ca unică ocupaţie şederea sub un copac, decât să ne punem mintea la treabă. Şi, desigur că, este mai simplu să aruncăm răspunderea propriilor noastre greşeli de o viaţă pe umerii altora (doctori, terapeuţi, vindecători), decât să luăm singuri hotărârea de autovindecare…

CAPITOLUL II Ce trebuie ştiut despre integrarea omului în Univers

Motto:

„Adu-ţi aminte că, ceea ce te conduce este ceea ce este ascuns înăuntrul (tău): acela-i graiul, acela-i viaţa, acela-i omul…” (Marc Aureliu)

Notă: Fiindcă Valeriu Popa considera că omul, pentru a putea înţelege puterea autovindecării, trebuia să ştie să răspundă la cele 5 mari întrebări: Cine suntem? De unde venim? Ce misiune avem? Cu ce rămânem din viaţă? Unde plecăm după moartea fizică? urmându-i pilda, vom pregăti acest teren.

2.1 Fluidul cosmic

La baza universului stă fluidul cosmic; în stare cristalizată devine materie, care va fi în continuă devenire. Fluidul cosmic este energia care ţine împreună particulele care alcătuiesc orice fel de materie.

În Univers lotul este mişcare. Totul se află în toate şi toate se afla în Tot. Fiecare eveniment are influenţă asupra celorlalte evenimente în interiorul unui şir infinit de implicaţii. Totul este vibraţie: de la vibraţia unui atom şi până la vibraţia ciclului vieţii în Univers. Toate transformările şi trecerile dintr-un stadiu în altul, dintr-o formă de viaţă în alta, dintr-un timp de existenţă în altul, reprezintă doar diferite nivele de vibraţii ca formă de manifestare a existenţei în Univers.

Starea de viu sau de mort, de fluid sau de solid, este de fapt manifestarea materială a fluidului cosmic; lotul este în sine viu, existând doar trecerea dintr-o stare de existenţă în alta: de la fluid la materie sau de la materie la fluid. Deci, energia există pretutindeni: în oameni, în animale, în plante, în ape, în mări, în munţi, în lucrurile din jurul nostru; diferă numai forma de manifestare a forţei universale, a fluidului cosmic.

Pământul şi munţii, apele şi vântul reflectă partea latentă a forţei universale, în timp ce oamenii reflectă partea dinamică a acestei forţe universale, a cărei energie se manifestă în mişcare, în transformare, în trecerea dintr-o formă de viaţă în alta: omul moare într-o dimensiune ca să renască într-o alta.

Sufletul reprezintă energia care există în fiecare celulă vie: partea pasivă, superficială, a fluidului cosmic (energia universală) o resimţim şi o conştientizăm când suntem treji; în schimb partea activă a fluidului cosmic depăşeşte graniţele trupului nostru, călătorind în univers, unde se alătură fluidului cosmic şi se încarcă energetic.

Energizându-se, el reprezintă o fantastică concentrare de energie care înmagazinează în ea milioane de date, pentru care timpul pe care noi îl percepem fizic reprezintă numai o clipă efemeră.

În fiecare om există energia primordială, Scânteia Divină. Fiecare dintre noi este pătruns de forţa universală,

dar nu toţi ştim acest lucru; nu toţi ne dăm seama de această energie şi de ceea ce am putea face cu ea; nu toţi o putem folosi, pentru că nu toţi suntem egali în faţa ei; nu toţi suntem la fel de înzestraţi şi nu toţi suntem la fel de curaţi în credinţă şi în noi înşine.

* * ***

2.2 – Cine suntem?

Omul este o făptură terestră înzestrată cu un embrion spiritual care are nevoie de dezvoltare. Cu alte cuvinte, omul este un spirit încarnai într-un trup.

* * ***

2.3 – Ce este spiritul?

Spiritul omului este adevăratul „Eu” al fiecăruia; este elementul care dă viaţă materiei care formează trupul, trup care reprezintă învelişul, căsuţa care găzduieşte spiritul fluidic în viaţa pământeană şi care îi permite să trăiască pe pământ, să activeze, să se dezvolte şi să evolueze; trupul fizic reprezintă totodată un vehicul cu care putem să deplasăm spiritul în viaţa terestră.

Capacităţile intelectuale, mentalul, ne ajută la această deplasare înspre a cunoaşte, a ne autocunoaşte, a ne transforma spiritul în direcţia Legilor Universale, a ne alinia la îndeplinirea datoriilor pentru care am venit în acest timp şi în acest loc. Mai concis, am putea spune că: „Spiritul ne spune ce trebuie făcut; mintea ne arată calea, iar trupul execută”.

* * ***

2.4 – Ce este corpul?

Corpul este creaţia lui Dumnezeu şi ca atare trebuie să-l stimăm, să-l îngrijim, să-l menţinem în stare bună de funcţionalitate pentru a putea ca prin el şi cu ajutorul lui să lucrăm la îmbunătăţirea spiritului, ajungând astfel la o nouă conştiinţă, la o nouă calitate spirituală şi, astfel, la un alt plan vibratoriu spiritual.

Nivelul conştiinţei este dictat de felul de viaţă, conceptele şi credinţele adoptate în existenţa materială.

* * ***

2.5 – Scânteia Divină – Omul într-o permanentă

comunicare cu Dumnezeu, cu Puterea Divină, cu Energia Universală, cu Mama Natură, omul este ajutat în orice moment al existenţei sale; i se creează starea de siguranţă asupra lumii din jurul său, i se dăruie controlul perfect asupra stării sale de sănătate şi asupra funcţiilor organelor din trup. i se dăruie puterea de luare a deciziilor şi de efectuare a schimbărilor, este înzestrat cu iubirea pentru Dumnezeu şi pentru oameni.

Omul, în totalitatea corpurilor sale:
corpul fizic şi cele 7 corpuri energetice subtile

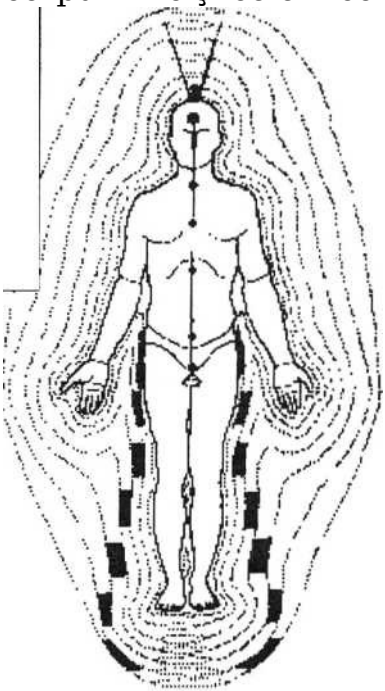

Prin toate aceste daruri Divine, omul este puternic în faţa vieţii şi poate să-şi creeze propria sa realitate dacă respectă regulile Divinităţii, pentru că omul. fiind creaţia

Lui, după chipul şi asemănarea Sa, are parte de întreaga IUBIRE a Lui. Dumnezeu a creat omul luând o bucată de lut pe care a modelat-o şi a înzestrat-o, sul când peste ea, cu o Scânteie Divină.

„Din pământ te-ai născut şi în pământ ai să te întord!” iată legea ciclului vieţii omeneşti.

Cum va respecta omul toate legile care l-au creat,

rămâne la latitudinea sa, depinde de Legea Liberului Arbitru.

De hotărârea sa, de liberul său arbitru în a respecta Legile Creaţiei Divine depind toate stările sale de echilibru spiritual, mental şi de sănătate. Orice abatere se va reflecta într-o dezechilibrare energetică a subtilului, care va atrage după sine un dezechilibru fizic, material.

Iată, deci, marea importanţă a conştientizării faptului că suntem o picătură din Scânteia Divină Universală şi că trebuie să iubim şi să respectăm pe Tatăl Nostru, legile Sale, ca şi pe oricare semen al nostru, fiind şi el, ca şi noi, o picătură din aceeaşi Scânteie Divină; iubindu-ne semenii, iubim de fapt Scânteile Divine, îl iubim pe El.

* * ***

2.6 – De unde venim?

Ca spirit, din eternitate, din multitudinea spirituală; omul este spirit, suflet şi trup.

Spiritul este Eul, existenţa eternă; el este cel „făcut după chipul şi asemănarea Sa” şi el se reconfirmă în Duhul Sfânt; este o potenţa a omului care nu poate exista în afara Puterii Divine. Spiritul este găzduit în trupul material şi uneşte omul cu Puterea Divină.

Sufletul este recunoscut prin însăşi existenţa materială a omului. Sufletul, ca şi fiecare părticică, celulă, atom din organism, depozitează memoria omului făcând astfel legătura cu conştiinţa, cu subconştientul; este cărăuşul gândurilor, simţirilor, hotărârilor; prin el se reflectă viaţa, cunoaşterea, ideile omului; el face transmiterea mai departe, determinând viaţa spirituală; el este mintea omului.

Trebuie să avem încredere în puterea minţii noastre care, prin atitudini mentale care pot intra în armonie cu rugăciunea (liniştea, meditaţia, concentrarea, credinţa, imaginaţia), are acces prin spirit la Divinitate, ca şi prin rugăciunea însăşi – calea cea mai directă şi puternică de comunicare a omului cu Divinitatea…

* * ***

2.7 – Cu ce scop a venit omul pe pământ?

„Noi venim la viaţă pe pământ cu un scop, cu un program pe care ni-l alegem singuri sau, dacă nivelul nostru de pregătire este insuficient, acest program ne este dat de către o comisie. Deci, pe pământ noi ne înfăptuim programul cu care am venit. În viaţă nimic nu este întâmplător”.

„Ţineţi minte cinci cuvinte: în finit totul este programat (*Valeriu Popa*)

Scopul existenţei umane este tocmai dezvoltarea spiritului, iar pentru aceasta este nevoie de existenţa materială a trupului. Suntem aici şi acum pentru a învăţa din experienţa vieţii pe care o trăim, pentru a recupera ceea ce am pierdut şi nu am realizat din cele care trebuiau realizate din Planul Divin şi ne priveau pe noi şi, prin aceasta, pentru a ne îmbunătăţi calităţile spirituale.

Fiecare spirit are o individualitate şi o raţiune proprie de a veni în lumea materială, de a sta în ea pentru îndeplinirea acestor deziderate (de a se desăvârşi prin a primi şi a da: iubire, dăruire, credinţă, experienţe de viaţă, învăţătură, înţelepciune) şi de a pleca înapoi în lumea spirituală.

Experienţa de a trece prin suferinţă duce la purificarea sufletului şi la întărirea credinţei în Divinitate.

Înţelegând acest lucru, vom aduce mulţumiri Cerului că ne-a oferit posibilitatea purificării sufletului şi, prin aceasta, a ridicării nivelului de vibraţii al spiritului; neînţelegând aceasta şi aducând injurii, ne vom încărca şi mai mult cu păcate.

Depinde de fiecare dintre noi ca să folosim fiecare viaţă aducând un surplus de evoluţie spiritului. Dezvoltarea spirituală se realizează numai prin învăţarea, cunoaşterea şi înţelegerea Legilor Creaţiei Divine. Totul este înscris în conştiinţa umană; ea nu are limite şi imposibilităţi, pentru că, fiind creaţia naturii, poate crea şi transforma orice, conform preceptelor legilor universale ale naturii şi tocmai pentru acest fapt avem mare nevoie de a ne desăvârşi evoluţia noastră spirituală.

Viaţa este un dar minunat pe care Dumnezeu l-a

oferit oamenilor pentru ca ei să o folosească, îmbogăţindu-şi sufletul cu experienţe. Învăţăminte şi faceri de bine pentru înălţarea spirituală. Mecanismul legic al evoluţiei spirituale face parte din procesul gigantic al evoluţiei Universului şi se manifesta prin „Legea Fundamentală Universală a Cauzei şi Efectului”, pe care o putem formula astfel: „Fiecare cauză produce un efect, aşa după cum fiecare efect este generat de o cauză”.

Aşadar, tot ce există în Univers începând de la praful cosmic şi până la galaxii, de la praful de pe pământ la norul de pe cer, de la organismele fizice vii la entităţile spirituale răspândite în imensitatea spaţială, totul se supune acestei legităţi începând de la actul de creaţie şi până la transformarea sa: nimic nu se pierde; totul se transformă.

Tocmai prin această lege universală Divinitatea a realizat o înregistrare automată a manifestărilor din existenţa fiecărui individ în parte, printr-un nucleu spiritual aparţinând Divinităţii şi care, începând de la gândire până la cuvinte şi fapte, aplică infailibil, neînduplecat şi efectiv Justiţia Divină.

Totul se înscrie „undeva”, în computerul centrat al Marelui Univers, unde fiecare dintre noi avem un fişier personal; deci, suntem direct răspunzători de noi înşine şi vom plăti greul şi amarul tribut al faptelor noastre greşite făcute pe tot parcursul vieţii.

Astfel, în baza Legii Universale a Cauzei şi Efectului, orice vorbă şi faptă de-a noastră îşi va avea aplicarea efectului tot asupra noastră, mai devreme sau mai târziu, în cursul vieţii în derulare sau în cursul mai multor vieţi viitoare.

La fel cum la oricare circuit energetic unde toate energiile emise vor fi reîntoarse către sursa, tot astfel energiile pe care le emitem din interiorul nostru către exterior prin fiecare exteriorizare a manifestărilor noastre mentale sau fizice, la un moment dat se reîntorc la noi.

Deci, noi înşine suntem creatorii propriului nostru program de destin din vieţile trecute pentru această viaţă

şi din această viaţă pentru cele viitoare şi cu cât nu îndeplinim sarcinile de destin, cu atât mai mult ne mărim zestrea negativă cu care grevăm propria noastră karmă.

Iată ce ne spune Valeriu Popa – minunatul „Nenea Omu" (aşa cum intuitiv şi spontan i-a spus Alexandru – un copil vindecat de terapia sa):

„De la gând – privire – gest – vorbă – faptă, totul se înregistrează, se computerizează şi după ce pled din viaţă, te întâlneşti cu tine însuţi. Însă ce este mai periculos dintre toate aceste acţiuni este gândul, pentru că te înregistrează. Gândul este forţă!

Ţine minte: dacă ai emis un gând şi l-ai trimis către mine şi nu ai dreptate, el se întoarce contra ta cu dublă intensitate. Atenţie!"

Şi tot el ne îndrumă părinteşte:

„Ţine minte, omule, că nu rămâi din viaţă decât cu două mari acumulări: cunoştinţele ştiinţifice şi faptele de iubire morală; dacă nu eşti moral, vai de tine!"

„Ce ţi-e scris în frunte ţi-e pus" spune o vorbă din popor. Iar vorbele din popor suni întotdeauna adevărate!

Este, aşadar, adevărat că pentru fiecare dintre noi există un anume program prestabilit cu care plecăm la drum în viaţă încă de la naştere; acest program a rezultat legic, automat, tocmai din gândurile şi faptele noastre anterioare; este „zestrea" pe care noi înşine ne-am creat-o, este „karma" noastră pe care va trebui să o urmăm tocmai pentru a ne îndeplini misiunea de curăţire şi înălţare spirituală.

Pe cale energetică se îmbină legea cauzei şi efectului cu legea liberului arbitru, punându-se astfel în mişcare mecanismul de ştergere a greşelilor prin noi suferinţe care, neputând fi ispăşite într-o singură viaţă, vor duce la noi reîncarnări. Astfel, omul este condus pe calea spiralei evoluţiei spirituale către o multitudine de vieţi succesive (reîncarnări), neputându-şi rezolva efectele karmice într-o singură viaţă.

Prin evoluţia spirituală, însă, se poate ajunge la stadiul în care sufletul să poată decide în mod liber (prin

Legea Liberului Arbitru) ca să se purifice pătimind cele de trebuinţă într-o nouă reîncarnare în care, devenind mai conştient, prin îmbogăţirea subconştientului înscris, de posibilităţile îmbunătăţirii calităţii spirituale a existenţei, va putea să se debaraseze progresiv de defectele sale cele mai grave, îmbunătăţindu-şi astfel karma (prin efectul Legii Cauzei şi Efectului).

Faptele hune, făcute semenilor noştri şi oricărei vietăţi sau lucru, ne vor ajuta să ne eliberăm de răul din noi. Dorinţa evoluţiei spirituale va înlocui treptat dorinţa bunurilor materiale şi prin aceasta ne vom elibera de legăturile pământeşti, fiindu-ne din ce în ce mai uşor şi mai simplu ca entităţi spirituale să înţelegem spiritualitatea universală şi să luăm legătura cu ea.

Evoluţia spirituală ne va aduce Lumina în suflet şi împreună cu Iubirea manifestată prin gândul curat, răbdare, fapta bună, milostenie, smerenie, post şi rugăciune, respectul faţă de cele hotărâte prin Ordinea şi Planul Divin, ne va genera Armonia care ne va apropia de Adevăr. Aşa vom redeveni ceea ce suntem de fapt: Fiii Luminii.

Să respectăm, deci, Legea Iubirii şi Armonici, care este Legea Universalităţii Divine, fiindcă acolo unde există Iubire şi Armonie, acolo este şi Dumnezeu, acolo va fi Lumină şi Adevăr!

Omul este frate cu iarba, cu floarea şi cu copacul, cu muntele şi cu marea, cu delfinii şi cu păsările cerului, cu soarele şi cu luna, cu tot ce există în jurul său, pe pământ ca şi în văzduh; este o frântură din Univers, el – microcosmosul, parte integrantă din Macrocosmos; praf galactic reunit cu cel terestru şi udat de apa vieţii.

Teoria relativităţii a lui Einstein exprimă concis natura imaterială a materiei, prin ecuaţia $E = mc^2$, adică: energia este produsul dintre masa şi pătratul vitezei luminii; de unde rezultă că masa în = E/c2, adică masa este definită de raportul dintre energie (vibraţie) şi pătratul vitezei luminii (lumina se exprimă prin vibraţie); deci, masa este vibraţie, este o energie concentrată.

* * ***

2.8 – Precepte de urmat în viaţa actuală

— Cunoaşterea corpului propriu, ca fiind prima treaptă de eliberare faţă de ignoranţă şi neştiinţă, drum care duce la restabilirea încrederii în sine şi prin aceasta la spiritualizare.

— Abordarea unui sistem de viaţă curat şi corect prin:

— Renunţarea la utilizarea drogurilor (care coboară nivelul de vibraţii al organismului): cafea, ţigări, băuturi alcoolice, inclusiv drogurile preparate ca medicament; – utilizarea unui regim de curăţire a organismului de toxinele acumulate, care dezechilibrează circuitele energetice inducând starea de boală;

— Adoptarea unei alimentaţii naturiste proprii felului de creaţie a organismului uman şi adaptată la specificul fiziologic al fiecăruia;

— Adoptarea unei atitudini spirituale proprii felului de Creaţie Divină a omului;

— Adoptarea unei atitudini concrete de existenţă în cadrul naturii, societăţii şi familiei;

— Puritate spirituală prin posturi, prin fapte de bine şi de iertare şi prin rugăciuni;

— Curăţenie trupească prin îngrijire corporală, organică, mişcări şi masaje de energizare şi de echilibrare energetică.

Ajungând, prin respectarea celor de mai sus, la ridicarea planului vibratoriu spiritual, vom ajunge să conştientizăm faptul că prin fiecare act involuntar sau voluntar pe care-l facem: de la respiraţie – mişcare – gând

— Emoţie – convingere – acţiune – privire – gest – vorbă – faptă, noi declanşăm o forţă electromagnetică prin care captăm (condensăm) şi emitem (eliberăm), prin centrii energetici şi cei spirituali, o uriaşă forţă energetică mentală şi psihică, formată din cumulul energiilor celulare ale întregului organism.

Această energie va acţiona cu toată forţa asupra celui vizat în primul rând, se va răsfrânge şi asupra celor din jur,

dar cu şi mai multă tărie se va întoarce asupra noastră influenţându-ne în bine sau în rău, după cum i-am dat direcţia de acţiune înspre bine sau înspre rău. Este de fapt un vector energetic caracterizat prin forţă de acţiune, direcţie şi sens.

Credinţa declanşează energia spirituală, iar prin rugăciune ea este amplificată de către Forţa Spiritului Perfect care coordonează energiile universului şi dirijată în sensul îndeplinirii acţiunii de transformare cerute prin rugă.

Dorinţa exprimată prin rugăciune trebuie să treacă dincolo de gânduri şi de imagini; ea trebuie să devină o necesitate absolută, pe care o simţim cu fiecare părticică din noi; vibraţiile gândurilor trebuie să se înalţe şi să se transforme în simţiri reale, iar imaginile dorite – în certitudini.

Mulţumind Cerului pentru ascultarea, primirea şi îndeplinirea rugii, dorinţa trebuie gândită şi simţită în suflet şi în spirit ca fiind îndeplinită şi confirmată prin însăşi ruga făcută.

Trebuie să avem încredere în puterea minţii noastre, a cărei valoare uriaşă stă în abilitatea de a lua decizii şi de a le pune în aplicare şi care, prin spirit, are acces la Divinitate.

Conştiinţa are rolul de a dirija deciziile, direcţionându-le. Mintea are puterea de însănătoşire prin readucerea echilibrului energetic fizic, sufletesc şi spiritual, dar numai prin cunoaşterea şi respectarea legilor care guvernează materia şi spiritul.

* * ***

2.9 – Ce este viaţa?

„Viaţa pe această planetă este cea mai dură şcoală prin care trec toate forţele emanate de la Divinitate pentru a căpăta o evoluţie. Diferenţa între şcoala propriu-zisă şi şcoala vieţii este aceea că: în şcoala propriu-zisă, primară, liceu, facultate etc., examenele se mai pot lua cu mila, pila, forţa, bani, pe când la şcoala vieţii examenele se iau numai prin suferinţă. De ce? Răspundeţi voi!”

* * ***

2.10 – Cu ce rămânem din viaţă?

„Din viaţă rămânem cu două mari acumulări: cunoştinţele ştiinţifice din toate domeniile, care ne ajută să evoluăm şi să fim mai buni de acum încolo şi faptele de iubire în care este inclusă şi noţiunea de bine.

Când binele este de forma maximă de manifestare?

Atunci când cel pe care îl ajuţi plânge şi odată cu el plângi şi tu. De câte ori ai avut asemenea trăiri, semene care citeşti aceste rânduri?” (Valeriu Popa)

2.11 Unde pleacă spiritul omului după moartea fizică a trupului?

Fiecare personalitate fizică cuprinde în ea şi o personalitate spirituală care, după moartea fizică a trupului, pleacă din lumea materială, ajungând în lumea spirituală a universului.

Nu trebuie plânsă forma materiei, fiindcă aşa cum apare, aşa se şi transformă, se degradează şi dispare.

Forma spirituală însă rămâne intactă, acceptată în acele momente de forţă deplină, când omul are cea mai accentuată frumuseţe, când dorinţele sunt puternice şi au orizont deschis şi când iubirea are cele mai reale potenţe. La toate acestea se mai adaugă maturitatea spirituală reprezentată prin acumularea înţelepciunii şi a realizărilor ştiinţifice, precum şi a faptelor bune făcute semenilor.

2.12 – Cu ce „zestre” plecăm în lumea spiritelor?

Din viaţă pleci numai cu două lucruri: cunoştinţele ştiinţifice şi faptele de iubire. În faptele de iubire se includ

şi facerile de bine către semenii noştri şi către oricare făptură vie, ca şi prieteniile adevărate, neegoiste.

* * ***

2.13 – Ce urmează după plecarea spiritului OM în lumea spiritelor?

Aflat în lumea spirituală a universului, spiritul individualizat se alătură celorlalte spirite care, ca şi el, sunt la acelaşi plan vibratoriu şi care se pregătesc să revină într-o nouă reîncarnare pentru a-şi putea desăvârşi înălţarea spirituală (analizându-şi greşelile făcute în viaţa terestră, cât şi cerinţele spirituale neîndeplinite şi cunoscând totodată noile legi din noua lume, ca să înveţe să-şi folosească libertatea de acţiune).

În această aşteptare spiritul se directivează pe o anumită direcţie majoră, devenind nucleul unei dorinţe care îi va fi ghid în noua viaţă terestră (prin atributele sufletului şi prin informaţiile din subconştient) în scopul îndeplinirii în totalitate a acelei cerinţe a spiritului care l-ar face să urce într-un plan spiritual superior.

* ** * *

2.14 – Când se reîntoarce spiritul celui care a fost om pe pământ?

Atunci când ajunge în deplinătatea formării sale în planul spiritual în care se află, atunci când şi-a ales modelul propus de a fi îndeplinit, atunci când motivaţia revenirii sale terestre este puternică şi neabătută, atunci când şi-a ales singur soarta, atunci când i-a venit sorocul, atunci când vrea Bunul Dumnezeu.

Spiritele slabe în conştiinţă, care fac parte din planurile de joasă vibraţie asemănătoare cu starea vibratorie material-pământeană şi care se complac în întuneric, în derută, într-o totală confuzie, fără a avea un scop şi fără a realiza ceea ce trebuie să facă, au cele mai mici şanse de reîncarnare în vederea purificării spirituale.

* * ***

2.15 – înţelegând toate aceste aspecte, ce sarcină avem faţă de spirit şi cum putem păstra spiritul curat?

— Ce sarcină avem faţă de spirit: să-l educăm,

ridicându-i nivelul spiritual (energetic subtil, vibratoriu), prin respectarea Legilor Naturii şi a legilor Universului Divin.

— Cum putem păstra spiritul curat: prin facerea de fapte bune, prin rugăciuni pentru binele personal şi al tuturor, inclusiv al duşmanilor arătaţi în această viaţă.

Dacă ne-am gândi că un oarecare duşman din viaţa actuală ne-ar fi putut fi mamă într-o altă viaţă anterioară, ne-am cutremura numai la gândul de a nutri gânduri de răzbunare şi i-am ierta imediat tot ceea ce a greşit faţă de noi.

2.16 – înţelegând toate aceste aspecte, ce sarcină avem faţă de corp şi cum putem păstra corpul curat?

— Ce sarcină avem faţă de corp: să-l întreţinem pur şi curat, să-l educăm astfel încât să respectăm Cele 10 Porunci Divine (Cele 10 Legi de NU, adică de interdicţie)

— Cum putem păstra corpul curat: printr-o alimentaţie naturală, organică. Intestinele omului sunt lungi, adaptate la o hrană vegetală, care parcurge astfel un traseu lung pentru a se descompune în elemente nutritive necesare organismului şi nu scurte, ca la animalele carnivore, pentru ca perioada de putrefacţie a cărnii ingerate să fie mică.

La om, de la prelucrarea stomacală şi până la evacuarea deşeurilor de prelucrare, alimentele parcurg, în circuitul lor de prelucrare alchimică intestinală, 5 trasee:

1 traseul intestinului subţire, unde au loc procesele de metabolizare a alimentelor ingerate şi prelucrate de către stomac, cu ajutorul sucurilor gastrice secretate;

2 – traseul colonului drept, unde au loc procesele de fermentaţie;

3 – traseul colonului stâng, unde au loc procesele de putrefacţie;

4 – traseul rectal, unde are loc procesul de depozitare a materiilor fecale rezultate;

5 – traseul anal, unde are loc procesul de evacuare a materiilor fecale depozitate în ampula rectală.

CAPITOLULUI

Despre „Terapia de Purificare a Sângelui66

Motto:

„Experienţa este un profesor dur, dar de la care înveţi cel mai bine. Suferinţa de acum face parte din fericirea viitoare”. (M. Firu)

3.1 Ce înseamnă terapia de purificare a sângelui şi de ce este ea mai bună decât alte metode de vindecare?

Terapia de purificare a sângelui înseamnă eliminarea toxinelor din organism, începând de la nivelul celular şi până la nivelul organelor, aparatelor, sistemelor şi respectiv a întregului organism şi, prin aceasta, readucerea stării normale naturale de funcţionare şi de sănătate a corpului şi a psihicului. Există multe alte terapii aplicabile: diete alimentare; ceaiuri medicinale în diferite compoziţii şi concentraţii; influenţe electrice, electronice, magnetice şi electromagnetice asupra creierului, determinându-i reorientarea polaritivă a electronilor structurali; tratamente medicamentoase etc., toate acestea făcând însă numai purificarea acelei părţi organice căreia îi este adresată.

Singura metodă terapeutică general-valabilă, care interesează celula în intimitatea ei şi prin aceasta, structura întregului organism, este metoda postului alimentar total cu apă distilată şi clisme de curăţire, a inginerului Vaicriu Popa.

Metoda a fost testată de mii de oameni care au avut curajul de a se adresa organismului prin spirit, determinându-l să se supună comenzilor date de acesta. Lucru foarte greu, de altfel, fiindcă noi, oamenii, ne-am obişnuit ca spiritul nostru să fie supus şi rob al poftelor trupului. De aceea în Angajamentul Voluntar al Practicantului se face referire la faptul că numai un procent mic din cei care încep terapia prin Postul 21 reuşesc cu adevărat.

* * ***

3.2 – Cum se face eliminarea de toxine?

Prin culegerea toxinelor aflate în structura sa celulară de către apa distilată, care este avidă de

elemente.

Prin curăţirea traiectului intestinal al intestinului gros, în special colonul, unde se produce fenomenul de fermentaţie (colonul drept) şi de putrefacţie (colonul stâng), cu clisme depurificatoare şi totodată hrănitoare cu principii naturale.

* * ***

3.3 – Dar eliminarea de toxine sufleteşti?

Prin credinţă în Puterea Divină, prin rugi de acordare a Graţiei Divine pentru iertarea greşelilor făcute şi prin rugi de ajutorare, în primul rând pentru înţelegere şi mai apoi pentru sănătate.

Prin iertarea şi uitarea celor socotiţi ca vrăjmaşi sau ca greşiţi faţă de propria persoană sau faţă de cineva apropiat şi pentru care se nutresc porniri pătimaşe de răzbunare.

Prin ajutorarea celor din jur, acest comportament devenind ceva normal în existenţa personală şi prin facerea de fapte bune pentru cei necăjiţi, cât şi pentru toţi şi toate cele din jur.

3.4 – Care este procedura, cât de greu este de făcut, cât poţi să crezi în vindecare folosind această metodă?

Procedura este cea descrisă detaliat şi exemplificată în cartea despre Postul 21 şi în cele despre regimurile specifice.

Cât este de greu? Foarte greu, dacă nu chiar imposibil pentru cei „slabi de înger”, împătimiţi poftelor trupeşti. Şi totuşi foarte uşor pentru cei hotărâţi în a-şi salva viaţa şi a trăi pentru un scop anume. Adică pentru cei care au o motivaţie foarte serioasă de a trăi.

Dacă îi vei crede pe cei care deja s-au vindecat, dacă vei crede în Dumnezeu şi în tine, vei putea crede şi în vindecare.

Dacă nu crezi de la bun început în toate acestea, dar totuşi eşti atât de hotărât încât o faci, dar numai renunţând din tot sufletul la toate gândurile asupra poftelor gastronomice, vei căpăta pe parcursul efectuării terapiei credinţa necesară.

Iar dacă tu, înecatul, crezi numai într-o reţetă medicală, ia aminte la vorbele lui Valeriu Popa:

„Când dai mâna unui om care se îneacă, pe acela nu-l interesează dacă eşti sau nu eşti de la Salvamar.

El este mulţumit că-i salvezi viaţa”.

Deci, doreşti această mână de ajutor?

3.5 – Ce beneficii îţi poate oferi această metodă?

Metoda lui Valeriu Popa de regim prin post alimentar cu apă distilată, clisme şi spălaturi vaginale la femei pentru curăţirea de toxine restante, urmat de o revenire şi de regimuri alimentare specifice bolilor în discuţie, la care s-au adăugat mai multe terapii neconvenţionale ajutătoare şi, cel mai important, meniurile de sacroterapie, constituie o metodă generalizată, care se adresează corpului omenesc în totalitatea sa subtilă: fizic

— Energetic – mental – sufletesc – emoţional – spiritual.

Efectele benefice sunt multiple şi surprinzătoare:

— Se încetinesc modificările neuro-endocrine determinate de vârstă, caracterizate prin stimularea sistemului hipotalamus-hipofiză-tiroidă şi hipotalamus-hipofiză-gonade;

— Se îmbunătăţeşte imunitatea organismului, prin inhibarea evoluţiei proceselor autoimune de agresare a organismului (reumatism, alergii, cancer), precum şi maladiile patologice specifice vârstei a III-a (beli pulmonare, boli cardiovasculare, boli renale), reducând frecvenţa maladiilor canceroase:

— Are efecte favorabile asupra longevităţii, respectiv se constată o prelungire a duratei vieţii prin frânarea proceselor de îmbătrânire la diferite nivele ale organizării biologice, datorită, pe de o parte, purificării biologiei celulare. iar pe de alta, limitării alimentaţiei la toate cele trei categorii de nutrimenţi (proteine, lipide şi glucide) şi folosirii unei alimentaţii lipsite de toxine;

— Se constată o revigorare energetică a organismului, datorată faptului că acesta îşi creează o rezervă de energie, prin conservarea acesteia, care altfel

ar fi fost consumată pentru procesarea unei digestii grele datorată abundenţei alimentare toxinice;

— Se constată fenomenul paradoxal al creşterii rezistenţei antiinfecţioase şi al rezistenţei nespecifice generale (la frig şi la oboseală);

— Poate constitui cel mai bun tratament al bolilor cronice, faţă de care Valeriu Popa face următoarea referire: „Oamenii trebuie educaţi în aşa fel, încât pentru boli cronice să nu se mai ducă la doctor. La doctor, pentru boli cronice se duc numai proştii şi fricoşii. Învaţă dumneata, omule, meseria de sănătate şi n-ai să te mai duci la doctor. Meseria de sănătate nu poţi s-o înveţi de la nimeni, decât de la natură. Prin ce? Prin instinctoterapie”.

— Îşi dovedeşte eficacitatea în bolile acute;

— Rezolvă cazurile grave care necesită intervenţii chirurgicale;

— Rezolvă cazurile foarte grave, pentru care medicina nu mai acordă şanse de vindecare sau de supravieţuire.

* * ***

3.6 – Pentru ce boli este indicată terapia?

Pornind de la postulatul emis de către Valeriu Popa: „Nu există decât o singură boală: sânge alterat. Adică sânge stricat în diverse stadii: 1, 2 şi 3”, indicaţiile terapiei de purificare şi regenerare a sângelui devin generalizate.

Adică: Tratând sângele stricat, tratăm orice boală care a pătruns şi s-a dezvoltat în organism, afectând sistemele care conţin aparatele şi organele aferente.

Respectiv: boli ale sistemului osos, afecţiuni cardiovasculare, tulburări ale sistemului nervos, boli endocrine, respiratorii, afecţiuni imunologice, digestive, boli metabolice, dermatologice, afecţiuni urogenitale, afecţiuni ale aparatului locomotor.

Un al doilea postulat emis de către Valeriu Popa, de care trebuie ţinut cont în desfăşurarea terapiei este:

„Bolile vor dispărea în ordinea inversă apariţiei lor”.

* * ***

3.7 – Ce trebuie făcut în avans de a începe terapia?

Terapia de purificare a sângelui are primordialitatea în salvarea şi păstrarea sănătăţii; trebuie luată foarte în serios şi pentru aceasta trebuie bine pregătit terenul, care este organismul uman, în totalitatea responsabilităţilor sale.

3.7.1 Pregătirea fizică

Perioada de iniţiere pentru postul de 21 de zile: Acu o lună şi jumătate (45 de zile) înainte de intrarea în post se renunţă la fumat (* pentru fumători);

Beu două săptămâni (14 zile) înainte de intrarea în post se renunţă la cafea, alcool, carne, zahăr, pâine albă;

Ceu o săptămână înainte de intrarea în post se trece pe hrană vegetală.

— * *

3.7.2 – Pregătirea mentală

Se va lucra pentru crearea responsabilităţii practicantului, în sensul că se va pregăti mentalul pentru perioada de greu care va veni (abţineri totale de la mâncare), prin conştientizarea seriozităţii menţinerii continuităţii terapiei.

* * ***

3.7.3 – Pregătirea spirituală

Pe toată această perioadă se caută să se evite supărările; nu se va răspunde la provocări; se vor face rugi pentru acordarea Graţiei Divine de iertare a greşelilor pentru care s-a căpătat starea actuală de boală; se vor face pomeni pentru sufletul celor dragi plecaţi; se vor ierta toţi cei care au greşit faţă de cel care se pregăteşte pentru post.

Înainte de intrarea în post se va face spovedania şi împărtăşania creştinească. Intrarea în postul de 21 de zile trebuie să ne găsească pregătiţi trupeşte şi mai ales sufleteşte pentru ceea ce va urma.

Desigur că este necesar să te rogi pentru a căpăta iluminarea, dar ca merită prin muncă, disciplină şi abnegaţie, iar vindecarea se va obţine cu truda personală, nu se va primi ca pe un cupon pentru care doar trebuie să stai la rând.

y – *

3.8-Recomandări făcute de către Valeriu Popa

— Nu te speria de nimic, orice ar interveni în organism în timpul postului; toate relele care apar (toxinele) se elimină prin clismă. dar şi prin vagin (la femei n.a.).

— Cu cât îţi este mai greu şi ai stări proaste, cu atât înseamnă că ai sânge foarte intoxicat (stricat).

— După ce se curăţă sângele, la reluarea (după un timp) a postului cu apă distilată, relele dispar, postul fiind cu mult mai uşor de ţinut, devenind aproape firesc.

— Este bine ca măcar odată pe an să faci un post cu apă distilată.

— Nu se folosesc: săpunuri fine, deodorante, farduri, nici în timpul postului cu apă distilată şi nici pe urmă.

— Gura se spală zilnic dimineaţa timp de 15 minute cu ulei, prin mestecare şi pompare în sensul înainte-înapoi, după care se scuipă la W.C. Apoi se freacă gura cu mălai proaspăt şi nu cu pasta de dinţi.

— Şi corpul se freacă cu mălai, inclusiv părul de pe cap.

— Somnul să fie între orele 20 – 6, când are loc încărcarea cosmică.

— Să faci plimbări în aer liber.

— Zilnic trebuie stat 2 – 3 ore în parc, la soare, pentru a capta bioenergie (hrana celui care posteşte cu apă distilată). Încărcarea cu energia solară măreşte bioenergia.

Astfel: se stă cu faţa la soare, cu ochii închişi, cu palmele ridicate în sus şi cu degetele desfăcute spre soare.

— Iertaţi ceea ce urâţi de moarte, inclusiv greşelile persoanei voastre.

— Masaţi-vă mai întâi articulaţiile degetelor de la mâini şi de la picioare, apoi între degete.

3.9 – Angajamentul bolnavului

„Nu am deloc sau am prea puţină răbdare pentru cei care la esenţa lor nu sunt pregătiţi pentru a-şi lua destinul în propriile mâini şi a-şi îndrepta o privire atentă,

obiectivă, asupra lor înşişi”. (Edmond André)

Când bolnavul este pregătit din toate punctele de vedere, când a înţeles rolul important al menţinerii sănătăţii, când este atât de hotărât în a practica terapia încât nimic nu îl poate clinti din hotărârea sa şi când a înţeles responsabilitatea sa directă în autovindecare, atunci toate acestea se vor finaliza cu semnarea unui „Angajament”, pentru conştientizarea responsabilităţii sale şi pentru a-l feri pe îndrumător de vreo schimbare de atitudine din partea bolnavului sau a vreunei rude „sfătoase” care îl poate influenţa în abandonarea lucrării deja începute.

CAPITOLUL IV Din trecutul îndepărtat

Motto:

Ce spune din bătrâni citire.

Este sământa izvorâtă din simţire;

Ce te învaţă al vremii ghioc.

Este Natura în vremelnicul ei joc.

De la bătrâni am învăţat să cânt, să joc şi să mă bat cu orişicine-ar vrea să vină ia să mă-nchinc ca pe o jivină.

Piedul-am multe în al vremii pas.

Dar am rămas pe loc, nu-s de pripas;

A vremilor obârşii mi-au fost anulate.

Dar timpul, ca şi soarta, tot îmi vor da dreptate.

Credinţa mea-i puternică şi dreaptă.

Din moşi-sirămoşi ea merge ca o treaptă care tot urcă-n sus, spre Munţii din Carpaţi; Jos vor rămâne numai acei care-s legaţi.

* * *** (M. Firu)

„Nu credeam că acest Maestru neobişnuit ar fi putut inventa mesajul şi metodele pe care le folosise. Cu siguranţă că undeva existau acei oameni excepţionali care l-au instruit, iar eu exact pe aceştia îi căutam. Scopul meu a fost de a găsi izvorul adevărat al unei căi spirituale autentice, create poate cu mii de ani în urmă”.

(Edmond Andra)

4.1 – Gânduri

Din trecutul îndepărtat ne parvin, din timp în timp,

texte şi veşti din care, descifrându-le, aflăm ceea ce spiritul şi subconştientul ştiu deja. fiindcă le au săpate în ele din gena milenară.

Am simţit dintotdeauna, în fiinţa mea interioară, o credinţă anume, de un rang şi un gust anume şi am crezut în ea, fiindcă ea era deja în mine; se născuse odată cu fiinţa mea.

Am simţit dintotdeauna un alter-ego al meu cu care mergeam mâna în mână sau cu care mă confruntam.

Am simţit dintotdeauna deschiderile de drumuri în viaţă, cât şi întrebarea şi nehotărârea pe care dintre ele să o apuc.

Am simţit dintotdeauna umbra (în sens de aură) a unui spirit care mă îndrumă, mă trage, mă împinge, mă ghidează, îmi dă chiar şi peste mână atunci când sunt pe cale de a face vreun gest necugetat.

Am simţit dintotdeauna nevoia de a crede în cineva de-al meu, din originea mea veche ancestrală.

Am simţit dintotdeauna nevoia de a mă sfătui cu un Maestru Spiritual pe gustul spiritului meu.

* * ***

Într-o discuţie amicală despre plecări în astral şi plimbări însoţite de un Maestru Spiritual, mi-a ieşit pe gură. instinctiv şi impulsiv, porumbelul;

— Îl iubesc, desigur, pe Yogananda, este minunat ceea ce a făcut în planul spiritual şi cât de multe lucruri te poate învăţa;

Iar pe Osho îl simt foarte aproape, prin stilul său direct şi tranşant de a pune problema şi de a explicita lucrurile.

Îl admir de asemenea şi pe Swami Vivekananda, urmaş al lui Sri Ramakrishna, de la care avem minunatele cărţi de Yoga.

ca să nu mai vorbim despre înţelepţii sufiţi, maeştri spirituali desăvârşiţi ai diferitelor ordine sufite, care nu trăiesc retraşi faţă de lume şi nici la umbra copacilor meditând toată ziua, ci practică diverse meserii în condiţiile societăţii în care s-au născut, ca orice om normal care îşi vede cu grijă de soarta şi de familia sa. „Nu este nimic impur într-o activitale lumească cumpătată, cu condiţia să ştii să nu o laşi să te oprească din calea spirituală. Chiar nu poţi înţelege inutilitatea renunţării la lume, în evoluţia ta egoistă? Dacă ai suficientă putere, chiar poţi determina forţele negative să te slujească, dar trebuie să fii destul de puternic”.

(Daggaş Rustam, meşter de tobe şi înţelept derviş din Tavriz, Turcia)

Metodele lor de finisare a conştiinţei şi de înălţare spirituală sunt simple şi practicabile, fără renunţări greu de îndeplinit.

„Un om elevat îşi va folosi respiraţia pentru a întări şi a susţine ieşirea în sfera superioară de conştiinţă a fiinţei

sale”.

(Şeicul Hassan Effendi din Kuds, Ierusalim, Maestru al Ordinului Nakşbendi)

DAR.

Eu îl vreau pe ZALMOXE al meu, al nostru, al ROMÂNILOR!

De unde acest gând?

4.2 – Zeul trac Zalmoxis

Dacă despre cei amintiţi mai sus am mai citit câte ceva, despre zeul trac Appolon (cu supranumele de ORPHEOS = cel jelit), Zeul Soarelui, Fiul Cerului (CHARYSTOS), ASCLEPI-ASCLEPIUS (Deschizătorul, Luminosul, Vindecătorul), denumit de traco-daci ca Aizus (se citeşte Ezus), derivat mai apoi ca Jesus, în ebraică (în engleză se citeşte Gisus), O A GISGE ORGIOS (Cel care a tăiat balaurul), înţeles mai târziu de greci ca O AGIOS GEORGIOS (Sfântul Gheorghe), Cavalerul Trac, zeul trac ZBEL-THURDUS (Cel care merge ca vulturul), aşa cum este amintit de Cicero (oraşul Turda), BASSAREVS (Pajura, Zburătorul) – simbol aflat pe stema ţării noastre, adoptat şi de alte ţări şi care ne aminteşte de şoim, RA (M), în sfârşit, ZALMOXJS, nu ştiam mai nimic.

Îmi mai amintesc câte ceva din copilărie, când citeam cu nesaţ cărţile despre strămoşii noştri, dacii, despre felul lor de a înţelege viaţa, apoi despre balada Mioriţei, al cărei erou principal era de fapt transpunerea sfârşitului lui Zalmoxis, tradiţie păstrată în folclorul românesc (vezi „Dacia Secretă” – Adrian Bucurescu / Ed. Arhetip – Bucureşti, 1997). Mai târziu am citit cărţile lui Pavel Coruţ, pline de înţelepciune, de umor şi de tradiţie românească. În care ne relevă mai amănunţit unele fapte şi date reale existente, dar pe care noi le înţelegem numai ca pe nişte poveşti – deocamdată. Pe urmă cărţile „Semnele Cerului – cultură şi civilizaţie carpatică”.

„Semnele Pământului” şi „Simboluri Patrimoniale”, pline de date istorice credibile, verificate şi recunoscute în lume, ale marelui nostru istoriograf Prof. Virgil Vasilescu. Apoi cartea lui Cristian Crăiţă – „Marile mistere ale piramidei oculte”, care aduce în lumină adevăratele imagini strămoşești, în care se relevă asemănări izbitoare între Zalmoxis şi, mai apoi apărut, Iisus Christos, cunoscut din vechile scrieri creştine (Noul Testament) drept Fiul Domnului. Meritul lui Cristian Crăiţă este, printre multe altele, că ne dezvăluie şi acest mister: „Din cele prezentate până acum, rezultă că esenienii, Iisus Christos şi apostolii

săi nu erau evrei!”

Cei doi zei fraţi gemeni Zalmoxis, traci divini, Appolon şi Artemis, s-au născut cu 713 ani înainte de primul an al calendarului creştin, care corespunde cu anul morţii lui Iisus Christos, la 33 de ani.

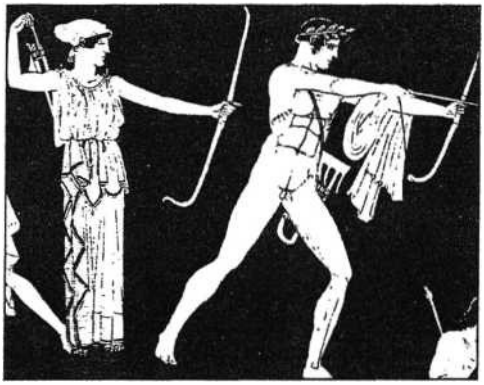

Naşterea celor doi fraţi gemeni divini Zalmoxis, Apollon (perceput şi ca zeu al medicinii = Asclepius – Esculap) şi Arlemis (HYGIA = Deschizătoarea, Lecuitoarea), s-a produs la solstiţiul de iarnă (25 noiembrie) din mama lor, Maria (Fecioara, ca şi mama lui Christos).

Geemenilor divini li se mai spunea şi CHERSONES (Fiii Cerului) sau ZAL-MOXIS (Magii Strălucitori).

Ei au lăsat traco-dacilor un NOFDIADIS (Noul Testament), care devine ulterior cartea de căpătâi a creştinătăţii, Noul Testament.

* * ***

4.3 – Şcolile Zalmoxiene

Pe la anul 1.400 î.Hr. apare certificarea în documente a vice-regelui Zalmoxa. care pune bazele primei şcoli cu local propriu de pe Terra, ANDRONICONUL, unde preoţii zalmoxieni predau toate disciplinele universitare, începând cu teologia (cultul zeului Soare şi al celor 12 constelaţii), astronomia şi astrologia.

Zalmoxa a introdus în şcoală şi o învăţătură despre un trai nou, mai bun ca al grecilor, iar mai apoi, studiul Dreptului, creând primul cod de legi al Umanităţii (Belaginele = BELA-GINES = Legile Divine, care stau la

baza civilizaţiei umane) 7

După mărturiile lui Platon şi Socrate, în Dacia erau cei mai învăţăţi medici din lume, cu mult superiori medicilor greci.

În Universitatea şi Şcolile Zalmoxiene se vorbea limba dacă. Medicina lui Zalmoxis utiliza descântecele

7 S

(epodele), plantele medicinale (farmacoane, de unde „derivă şi noţiunea de farmacie, denigrată astăzi de produsele chimice), ca şi ideea tratării sufletului (psihicului), ca un întreg al corpului omenesc.

„Medicii traci ai lui Zalmoxis au şi darul de a te face nemuritor”. – ne spune Platon într-unul din celebrele sale dialoguri „Charmides”. Mai ştim şi că: „Zalmoxis reco „manda medicilor lui ca niciodată să nu trateze ochiul fără să trateze capul, niciodată să nu trateze capul fără să trateze corpul şi niciodată să nu trateze corpul fără sătrateze sufletul”.

Vracii au apărut pe lângă Zalmoxis, au învăţat tainele vindecării trupului şi sufletului şi au continuat să-i urmeze învăţătura şi după dispariţia marelui om-zeu. Se spune că în vindecarea tuturor bolilor, vracii lui Zalmoxis foloseau o plantă – Polovraga – culeasă cu greutate de pe stâncile cele mai înalte, ceva asemănător ulteriorului ginseng de la chinezi, de la care se folosea doar rădăcina.

Când şi vracii au dispărut, de-a lungul secolelor, locul lor a fost luat de către călugări.

* * ***

4.4 – Religia creştină

Zalmoxe este considerai primul întemeietor de religie monoteistă (anul 1.500 î.Hr.), cu mult timp înaintea lui Moise (anul 1.230 î.Hr.) şi lui Zarathustra (sec. VII-VI î.Hr.). El este atestat ca având capacitatea de a face minuni, în sens biblic! A fost. de asemenea, precursorul sihaştrilor creştini. Cele mai vechi mănăstiri au fost ridicate pe temelii dacice, apropierea dintre „Zalmoxism” şi „creştinism” fiind surprinzător de mare, credinţa într-un singur zeu şi în viaţa de apoi reprezentând liniile de bază

ale celor două religii.

În acea vreme evreii erau încă sclavii faraonului Tutmes al III-lea, în Egipt, care îl diviniza pe Ra (zeul Soarelui la egipteni); asiaticii abia puneau bazele Marelui Zid Chinezesc, misteriosul neam etrusc migra din actualul Maramureş, iar celelalte popoare căutau aşezarea cea mai convenabilă.

Religia creştină îşi are izvoarele în învăţăturile lui Zalmoxis şi în tradiţiile traco-dacice, adevăratul Dumnezeu al creştinilor fiind Ra (m), zeul Soarelui, la fel cum Dumnezeul evreilor este Sin, zeul Lunii, Lucifer.

Dacii credeau în nemurirea sufletului, idee preluată mai apoi de creştinism, fiind monoteişti de mai multe secole; ei credeau într-un singur om-zeu, Zalmoxe, care avea să redevină modelat de către Iisus Christos.

Viaţa monahală din Dacia era asemănătoare celei din mănăstirile creştine de mai târziu.

Creştinismul actual este cultul zeului Soare – RAM, creat şi desăvârşit de Zalmoxe pe teritoriul vechii RAMANII, actuala România, cult propagat sub diverse forme şi denumiri (Brahma, Mithra, Buddha) în punctele cheie ale Terrei, inclusiv în Palestina. Vechii ramani (traco-dacii) erau monoteişti încă de la anul 1.500 î.Hr. Iisus Christos era întruchiparea (legenda) lui Zalmoxis.

„* * ***

4.5 – Misiunea lui Iisus Christos

Ca şi Maria (Fecioara), mama gemenilor traci divini Zalmoxis, Fecioara Maria, mama lui Iisus Christos, îl naşte pe acesta printr-un har Divin, fără apelarea la modalitatea pământenilor de a procrea.

Ca şi zeul trac, Christos propovăduieşte credinţa în ordine, în ajutorarea celor nevoiaşi, în curăţenia trupească şi spirituală, precepte de căpătâi emanate din cultura poporului traco-dac, emise ca legi fundamentale de către Zalmoxis.

Ca şi zeul trac, Christos a fost trădat şi răstignit pe însemnul creştinilor (crucea), care era şi însemnul credinţei traco-dacice, iar mai apoi a înviat şi s-a înălţat la

cer.

Aflăm acum, când probabil că suntem pregătiţi pentru a înţelege, că Iisus Christos a venit pe pământ într-o „misiune specială”. Iată o relatare a sa, aflată din comunicările cu Măicuţa Veronica:

«A răsunat chemare din Elipsiul Opalic:

— Care dintre voi doreşte să facă misiune pentru scurt timp pe Pământ, unde este nevoie de misiune specială? Eram 33. Eu am ieşit primul şi.am spus:

— Eu doresc. Tatăl Meu!

Am pornit ca şi voi. M-am născut în Univers, am lucrat disciplinat şi sever; am devenit ceea ce sunt. Acum 2000 de ani, după chemarea Dumnezeului, cu puterea mea de dăruire am vrut să fac misiune pe Pământ. Am venit din partea celor 5 aureole şi am cerut misiunea aceasta cu 55 de ani înainte de a veni pe pământ, de la

Dumnezeu – cum spuneţi voi; de la Părintele nostru – cum spunem noi. M-am coborât în oraşul Alexandria, în Egipt. Mulţi apostoli au fost cu alt nume decât au scris evreii în Biblia voastră. Să mai ştiţi că părinţi nu am avut, dar am fost adăpostit de Georgina. (Numele adevărat al

Fecioarei Maria – N.A.)»

* * ***

«Eu sunt sărac de iubire; aş fi mai sărac fără iubirea voastră. / Când veţi ajunge să iubiţi un om absolut străin de voi, dar cinstit, când veţi ajunge să-l iubiţi ca pe un

frate al vostru, abia atunci veţi fi apropiaţii Mei.

După acesta se cunoaşte un om: când el munceşte pentru armonia sufletului, căutând în toate direcţiile munca.»

Mai aflăm, tot pe această cale, a comunicării de la spirite înalte, că apostolii nu au fost nici pe departe oameni săraci, care ar fi mers după Iisus pentru că şi aşa nu prea aveau ce face; din contra, erau oameni bine situaţi, cuiţi, civilizaţi, care au înţeles învăţăturile Lui şi care, astfel înţelegându-l, i-au urmat calea, suportând rigorile aspre la care era supusă noua credinţă. Iată ce ne comunică în acest sens Filip, apostol al lui Iisus, înalt spirit din stratul al VII-lea:

„Multe au înţeles greşit oamenii, căci citind: Vinde-ţi toate averile, ia-ţi crucea şi urmează-Mi Mie*, au înţeles textul şi nu subînţelesul, adică au înţeles să lase toate şi să umble cu nimica toată pe ei, cultivând sărăcia şi neaverea ca o virtute în sine, crezând că aşa au făcut apostolii.

Acele cuvinte se referă la lăsarea patimii după avere, să părăsească dorinţa de „a avea avere” şi să câştige prin fapte acele lăcaşuri de care vă vorbeam. Depinde cum înţelege fiecare, dar înţelesul este unul singur adevărat: Apostolii nu au fost săraci; toţi au avut ce le trebuie şi dacă au însoţit pe Marele Dascăl, a fost nu pentru că nu aveau ce face, ci pentru că erau uimiţi de măreţia cuvintelor şi prezenţei Lui.

Marele Dascăl a fost sărac aparent, dar bogat în lumină. Nu i-a lipsit nimic din cele materiale”.

* * ***

La noi, la traco-daci, credinţa, care era bine înrădăcinată în spirit, însemna veneraţie. Noi nu am fi fost în stare de o astfel de răstignire. Tocmai de aceea

Iisus Christos a apelat la „poporul ales”, pentru că erau singurii în stare să o facă. Şi ceea ce fusese hotărât, trebuia făcut.

Dintotdeauna am simţit ca fiind adevărate întâmplările relatate despre Iisus Christos, iar poveţele sale îmi pătrundeau în suflet. La vremea când am citit

Biblia, ca orice creştin, m-a uimit câte invective şi restricţii erau la adresa oamenilor care aveau, se pare, păcatul preacurviei în sânge. M-am mirat foarte tare, pentru că, din câte ştiam eu, din cele povestite, din cele citite şi din cele văzute, poporul român nu era în halul ăsta de degradare; nu ni se potrivea deloc. „Ceva" nu era în ordine.

De multe ori m-am întrebat de ce oare nu avem şi noi, românii, un Iisus Christos al nostru, de ce a trebuit să fie al evreilor şi de ce a trebuit să-l împrumutăm?

Şi iată că acum se relevă autentica întrupare a lui Iisus Christos: prin iubire este, într-adevăr, al nostru, al românilor, pentru că vine din istoria iubirii milenare a poporului nostru strămoşesc, traco-dacii; numai că alţii l-au mistificat în scopurile lor bezmetice.

Este evident faptul că Biblia a fost adaptată la nevoile „poporului ales" de a se despăcătui. Nu credeţi că ar fi necesar să aflăm adevărata Biblie, adică preceptele creştinești înscrise în „Belaginele" lui Zalmoxis (Legile Divine)? Zalmoxis se află acum în stratul al nouălea, în Oraşul de Aur, care este treapta supremă a desăvârşirii spirituale.

* * ***

Popoarele care au migrat peste prima civilizaţie dezvoltată în lume, fiindcă aşezarea ei era favorabilă unei dezvoltări imediate, au împrumutat, au luat cu ei şi mai apoi au dezvoltat în stilul lor caracteristic credinţa, cultura şi obiceiurile poporului neaoş cu care au avut contact, traco-dacii.

Un vechi descântec tracic, transcris de Cato cel Bătrân, sună aşa:

„Prea Curată Fecioară! Bolile să vindeci, niciodată de mine să se mai atingă!"

«Oamenii mă numesc „Mamă” şi nu greşesc. Mamă voi fi pentru toţi pământenii şi cu vălul meu voi şterge orice lacrimă şi suferinţă. Mamă sunt şi pentru voi şi vă voi curaţi şi cuvântul meu nu va fi mincinos niciodată.»

4.6 – Valeriu Popa a fost o reîncarnare a unui preot vindecător

Venit pe pământ cu harul Dumnezeiesc primit ca să ajute oamenii disperaţi de moarte. Valeriu Popa „simte” de mic copil că are „ceva aparte” faţă de ceilalţi din jurul său. cu timpul se preocupă şi îşi dezvoltă acest „ceva”. Începând să ajute pe cei aflaţi în deznădejde şi lipsiţi de promisiunea unei vindecări medicale.

Nu-şi precupeţeşte timpul şi sănătatea, pentru a se dărui cu întreaga sa fiinţă menirii de vindecător al oamenilor bolnavi, aducându-le speranţa, vindecarea şi. odată cu ea. credinţa!

Modest, afirmă:

„Pe scara vieţii eu sunt doar cu o treaptă mai sus decât voi” şi ne învaţă ce se petrece cu noi şi cu sufletele noastre după plecarea din trup.

Urmărit, calomniat şi marginalizat de către cei din marea putere, manipulatoare a vieţilor omeneşti, Valeriu Popa îndură cu stoicism toate vitregiile la care a fost supus, cu gândul lui Iisus Christos pentru cei care i-au făcut rău:

„Iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac”.

Dintr-o vizită a sa la un medium renumit, ne parvine ştirea că el a fost cândva, într-o anumită viaţă anterioară, un călugăr din anturajul lui Zalmoxis, care vindeca oamenii grav bolnavi, iar într-alta, chiar doctor!

* * ***

4, 7 – Un gând bun de la Valeriu Popa

«Vă mulţumesc pentru tot ce faceţi pentru mine, dar

aveţi grijă şi de cei din jur: faceţi-i să înţeleagă cum să preţuiască viaţa, ajutaţi-i să-şi recapete sănătatea şi crezul că EL ne iubeşte pe toţi, că ne iartă chiar atunci când călcăm strâmb şi că ne ajută să ne îndreptăm.

Dar totul este să şi vrem!

Iar cei care mă urmează şi continuă ceea ce am început cu, să facă şi mai mult decât mine, pentru că, la vremea mea, mi-a fost tare greu, fiindcă oamenii nu voiau să înţeleagă că tot ce făceam eu era numai pentru binele lor. Şi m-am rugat deseori pentru ei, pentru ca Dumnezeu să-i ierte, că nu ştiau ce fac.

Adunaţi-vă, cei care aţi pornit-o pe acest drum minunat de salvare a vieţilor omeneşti şi faceţi totul pentru oameni. Voi sta alături de voi! Să nu mă dezamăgiţi! Să vă uitaţi seara în oglindă şi să vă întrebaţi:

„Merit eu să mă privesc?

Îmi pot zâmbi că am făcut ceva folositor pe ziua de azi sau mă pot scuipa?”

Şi să ai grijă ca să nu te scuipi niciodată! NICIODATĂ!»

CAPITOLUL V Sângele, ca element vital

Motto:

„Desigur că scăpând de toxinele din organism prin curăţirea sângelui, sunt mult mai curat vibraţional; prin asta simt mult mai aproape de natură şi încărcarea mea energetică se face mult mai rapid, uneori extrem de rapid. Este minunat să te simţi copilul naturii, pentru că: Mama Natură îţi dă din plin toate comorile sale energetice şi naturale.

(M. Firu)

5.1 Istoric în secolul XVII-lea Harvey descoperă circulaţia sanguină.

În anul 1890 Landsteiner descoperă grupele sanguine din sistemul O, A, B.

Transfuzia de sânge apare ca modalitate de a salva vieţi omeneşti.

Donarea de sânge în scopuri terapeutice reprezintă manifestarea dragostei noastre faţă de semenii noştri aflaţi

în impasul dintre două lumi.

„O donare onorifică de sânge făcută de un adult sănătos este un act de înaltă conştiinţă cetăţenească, cu semnificaţii umanitare şi patriotice”. (Dr. de Vlad Apăreanu)

Donarea are un efect favorabil, constructiv, asupra organismului donator, stimulând în plan organic producţia de globule roşii, în plan fizic o revigorare, iar în plan moral o mulţumire sufletească prin faptul că reprezintă o facere de bine faţă de un semen al nostru.

* * ***

5.2 – Activităţi şi domenii de utilizare

Sângele recoltat de la bolnavi este folosit pentru diagnosticare, prin studiul variaţiei cantitative şi calitative a elementelor sale componente.

Cele mai frecvente analize folosite sunt: hemograma, viteza de sedimentare a eritrocitelor, examenele biochimice (ureea, proteinemia, glicemia). Apoi cele cu caracter profilactic: examenele serologice pentru sifilis, hepatită virală B, malarie.

Sângele recoltat de la donatori este folosit ca atare: – pentru transfuzii în tratarea anemiilor, în tratarea traumatismelor deschise şi în operaţiile grele, unde pierderea de sânge peste jumătate din cantitatea normală ar duce la pierderea pacientului;

— Pentru transfuzii în schimbarea completă a sângelui bolnavilor neoperabili, dar posibil de salvat prin acest act (deci la cei care au un sânge toxificat la limita extremă);

— Ca materie primă în industria medicamentelor, pentru producţia de reactivi serologici şi de medicamente.

Dar nimic din toate astea nu se compară cu regenerarea naturală a sângelui!

* * ***

5.3 – Sângele, trenul vieţii

Sângele este însăşi esenţa vieţii, fiindcă fără el viaţa nu ar exista. Atenţie însă! Vom defini sângele prin componentele sale vitale, dar şi prin componentele sale

spirituale!

Supranumit şi „Elixirul Vieţii11, sângele este un component viu care aleargă cu viteză şi fără oprire prin cele aproximativ 150.000 de capilare răspândite în corpul uman pentru a face alimentaţia tuturor organelor, aparatelor, sistemelor, analizorilor şi senzorilor cu elementele vitale fără de care acestea nu ar putea trăi.

Opriţi circulaţia sângelui şi aţi murit. Accelerați sau, dimpotrivă, încetiniţi mersul lui firesc, natural şi vă veţi afla într-o stare de dezechilibru a sănătăţii, în plus sau în minus, medical vorbind: în postura de „hiper” sau de „hipo” ceva.

Morala este simplă: trebuie să păstrăm starea firească de circulaţie a sângelui în plaja sa de funcţionare corectă. Vom vedea mai târziu, pe măsură ce vom avansa în intimitatea componentelor fizice, fiziologice şi spirituale ale sângelui, că mai trebuie îndeplinite şi alte criterii de existenţă ale sale.

Căutând să explicăm cât mai pe înţelesul celor care ne solicitau ajutorul în revenirea sănătăţii lor (aşa cum căuta şi „Nenea Omu” – am vrea să ajungem la nivelul său!), esenţa funcţională a sângelui în viaţa şi în sănătatea omului, am asemuit sângele cu un tren care aleargă necontenit pe toate căile de acces dintr-o ţară (trupul).

lăsând în fiecare gară (organe, aparate, sisteme) mesajele vitale (principiile nutritive) primite de la şeful de tren (digestia alimentelor ingerate, prelucrate şi filtrate). Se trage de la sine concluzia cum va reacţiona şi cum va funcţiona ulterior gara la primirea unui mesaj bun sau a unuia rău.

Sau, dacă vreţi, putem asemui omul cu un pom al vieţii: rădăcinile sale se află pretutindeni, la fel şi ramurile şi frunzele şi roadele. Oricum ar fi o parte, ea aparţine aceluiaşi pom; o frunză bolnavă care cade va asigura prospeţimea alteia sănătoase.

Nu poţi iubi o singură frunză, fără să o iubeşti şi pe a doua şi ramura şi pomul întreg, fiindcă iubirea care alege numai o parte din tot, se osândeşte singură la suferinţă.

Iar toate cresc datorită rădăcinilor şi în special sevei care hrăneşte pomul.

Dacă vrem ca pomul să rodească roade dulci şi înmiresmate şi să fie mereu verde şi puternic, trebuie să luăm seama la seva cu care îi hrănim rădăcinile.

Iar seva vieţii este Iubirea, care, asemenea sângelui, trebuie să curgă prin vase şi prin rădăcini, fără oprelişti. Punându-i piedici, creăm dizarmonie, care va duce la ură.

O frunză galbenă din pomul vieţii este doar o frunză înţărcată de la Iubire. Redă-i Iubirea şi frunza îşi va reveni. Iubirea este singurul „făcător de minuni”: dacă vrei să vezi, priveşte cu Iubire, iar dacă vrei să auzi, acordează-ţi urechea la diapazonul Iubirii.

Să luăm pe rând cele două variante, ca să putem înţelege mai bine ce se întâmplă în organismul nostru atunci când ne alimentăm:

1 luăm mai întâi varianta rea, adică a poftelor nesăţioase, în care nu ţinem seama de elementele naturale pe care cu suficientă dărnicie ni le pune la dispoziţie Mama Natură. Desigur că poftim la mâncăruri apetisante: cu mirosuri plăcute, excitante, cu gusturi variate, picante, acrite, îndulcite, cu fizionomii cât mai atractive, ornate cu maioneze, cu cartofi prăjiţi cât mai „pai” în culori pastelate cu „orice o fi”, dar să fie cât „mai”, stropite din plin cu băuturi care de care mai tari, mai de soi, mai dulci, mai „coca”, în cantităţi îndestulătoare, atât de îndestulătoare încât ne-ar ajunge şi pe ziua de mâine dacă am fi ceva mai economi.

Ce se întâmplă? Simplu de explicat, dacă ne referim la substituţia de mai sus cu trenul. Hrănirea cu alimente neconforme cu: mirosurile naturale, cu starea bioenergetică naturală (prin ardere şi prin fierbere alimentele devin moarte din punct de vedere bioenergetic), cu umectarea adecvată, cu mestecarea îndelungată, care aduce o salivaţie bogată, uşurând astfel sarcina stomacului, cu porţionarea corectă a cantităţii şi cu masticaţia liniştită şi totală a lor, va constitui un întreg calvar pentru digestie, filtrare şi evacuare.

Adică: digestia va fi foarte mult îngreunată datorită masticaţiei insuficiente, cantităţii abundente şi lichidelor toxinice adăugate unei mese copioase, astfel încât organele de sinteză (intestinul subţire), organele de filtrare (ficatul) şi organele de evacuare (rinichii şi intestinul gros), vor fi suprasolicitate, neputându-şi îndeplini funcţiile fiziologice, mai rău chiar, blocându-se în activitatea lor, ceea ce va însemna, pe de o parte o mare cantitate de elemente nutritive expulzate şi nefolosite, iar pe de alta un mare surplus de toxine neevacuat şi transportat în organism şi, în plus, o mare cantitate de energie consumată inutil pentru o digestie forţată, excesivă şi greoaie.

2 – varianta bună, cea mai simplă, mai eficace din punct de vedere bioenergetic, este chiar varianta la care vom recurge siliţi de propriile noastre abuzuri, atunci când acestea ne vor aduce în pragul disperării dictate de pierderea sănătăţii, adică alimentaţia naturală, raţională, neconformistă cu tabieturile civilizaţiei mondene.

Este de fapt alimentaţia pe care ne-a indicat-o Divinitatea prin toate pildele ei despre viaţă, este alimentaţia indicată în Cartea Sfântă – Biblia, este alimentaţia organică, naturală, care corespunde organismului nostru aşa cum a fost creat; este alimentaţia pe care o găsim în stare naturală!

* * ***

5.4 – Definiţie, componenţă

Sângele este un amestec de elemente celulare sanguine (globule roşii, globule albe, trombocite) care trăiesc într-un mediu lichid, numit plasmă, compus din substanţe proteice, săruri minerale şi apă.

În medie un adult normal are 5, 5 1 de sânge, reprezentând aproximativ l/15 (adică a 15-a parte) din greutatea corpului său (asemănător lichidului de răcire dintr-un motor de DACIA, nu?).

* * ***

5.5 – Procesul de fabricaţie a sângelui

Am arătat că sângele este compus din: elemente

celulare sanguine şi plasmă.

A-Elementele celulare sanguine se formează în special în măduva osoasă.

B-Substanţele proteice din plasmă sunt fabricate de ficat.

Pentru a se asigura o compoziţie normală a sângelui trebuie abordată o alimentaţie echilibrată în principii nutritive, care să aducă aportul în proteinele necesare plasmei, cât şi în proteinele şi fierul necesare sintezei de hemoglobină (substanţa de culoare roşie care permite funcţia de respiraţie tisulară realizată de globulele roşii).

* * ***

5.6 – Funcţiile sângelui

Globulele roşii au funcţie în respiraţia tisulară, globulele albe (leucocitele) au funcţie în lupta împotriva infecţiilor microbiene, iar trombocitele (plăcuţe sanguine) au funcţie în procesele de coagulare şi hemostază.

Plasma are funcţii:

Amajore: de preluare a substanţelor hrănitoare de la nivelul intestinului, de transport a acestora la diferitele 95

glande care se ocupă cu prelucrarea sângelui (în primul rând: ficatul) şi apoi de distribuire la toate celulele organismului.

Apoi, după descărcarea sa de substanţele hrănitoare pentru celule, plasma preia substanţele toxice şi produşii de metabolism, pe care le transportă la organele de excreţie care le prelucrează în vederea eliminării lor din organism sub formă de urină sau transpiraţie.

Bauxiliare: de transport a apei, a vitaminelor, a hormonilor şi a factorilor de coagulare.

Picătura de sânge, un univers miniatural

* * ***

5.7 – Agresiuni modificatoare distructive

Bolile infecţioase, cât şi cele organice, reprezintă agresiuni care modifică distructiv compoziţia normală a sângelui. De exemplu:

— Infecţia gravă de tip septicemic provoacă o creştere majoră a globulelor albe, de la normalul de 5 – 6.000, până la 20 – 30.000 de leucocite/mm cub;

— Un regim alimentar carenţat în fier şi în proteine provoacă o anemie gravă, cu influenţă în scăderea cantităţii de hemoglobină şi a numărului de hematii (globule roşii) /mm cubi de sânge;

— O intoxicaţie cronică cu un medicament sau cu o substanţă chimică duce la scăderea numărului de trombocite urmată de sângerări spontane.

* * ***

5.8 – Analizele sângelui, factor principal în diagnosticarea stării de sănătate, după variaţia cantitativă şi calitativă a elementelor componente

Analizele de laborator ale sângelui recoltat de la un bolnav ne dau indicaţii preţioase asupra stării de sănătate a acestuia. Din păcate, ne indică numai efectul dat de cauză, adică strigătul de durere, de ajutor, dat de un anumit organ.

Pentru a afla cauza sunt necesare mult mai multe

investigaţii, unele simple, ca de exemplu ce anume mănâncă bolnavul, iar altele mai complexe (psihice sau chiar spirituale).

Să nu uităm legea universal valabilă care ne spune că: „Superiorul supune inferiorul”, adică vibraţiile subtile supun vibraţiile grosiere, mentalul supune fizicul, un corp energetic subtil superior corpului fizic îi va transmite acestuia din urmă toate informaţiile sale, bune sau rele, influenţându-l şi determinându-l. Deci, cauza unei boli în corpul fizic trebuie să o căutăm şi în corpurile subtile.

* * ***

5.9 – Valori esenţiale: echilibrul acido-bazic (pH)

Fără să neglijăm valorile uzuale, pe care le luăm în considerare ca elemente direcţionate aparte, în prima etapă a studiului stării de sănătate a practicantului bolnav ne bazăm pe aprecierea valorilor echilibrului acido-bazic, exprimate prin valori ale pH-ului.

Astfel, o valoare situată în zona de mijloc a plajei de variaţie normal admisă ar reprezenta o stare de sănătate bună; cu cât această valoare tinde către valorile extreme ale plajei de variaţie normal admisă, modificând raportul echilibrului înspre zona acidă sau înspre cea alcalină, starea de sănătate devine îngrijorătoare, pentru ca la valorile extreme să devină precară.

Distingem astfel trei categorii de valori, certificate medical, ale pH-ului: în sânge, în urină şi în salivă.

A-Valori ale pH-ului din sânge

Cea mai importantă şi mai determinantă valoare a pH-ului este cea a sângelui, care ne dă un tablou clinic asupra stării echilibrului acido-bazic şi deci a stării generale a sănătăţii celui testat.

B-Valori ale pH-ului din urină

Valoarea pH-ului din urină este o analiză importantă pentru diagnosticarea stării de moment a sănătăţii celui testat.

C-Valori ale pH-ului din salivă

Este o analiză la fel de importantă, determinând starea de toxicitate de moment a salivei, pe care tocmai

suntem pe cale de a o înghiţi, introducând-o astfel în circuitul digestiv, de unde ajunge în sânge, afectându-l.

Iată de ce Valeriu Popa insistă asupra curăţirii zilnice şi chiar după fiecare masă a cavităţii bucale, în care, ca şi în rect, se depozitează elemente de putrefacţie, nocive pentru starea de sănătate a omului.

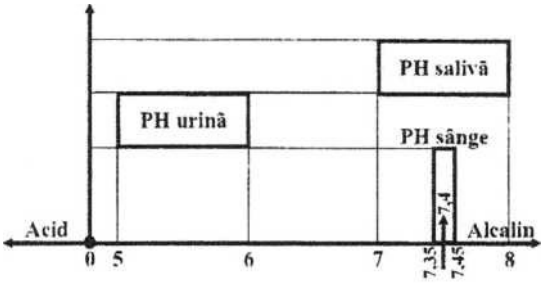

Diagrama pH-urilor

Notă: ar fi poate interesant de studiat şi pH-ul din fluidele de secreţie: transpiraţie, lacrimi, secreţia nazală, secreţia vaginală la femei şi cea spermatică la bărbaţi.

Notă: pe timpuri, până la plecarea sa din ţară, la Spitalul Municipal Sf. Gheorghe, jud. Covasna, doctorul ginecolog Sebeştein făcea analiza de pH din secreţia vaginală la femei şi din spermă la bărbaţi, în urma căreia dădea „sfaturi practice”. Acestui fapt îi datorez cei doi copii cu care m-a binecuvântat Dumnezeu! (M. Firu)

* * ***

5.10 – Factori determinant în păstrarea sau alterarea purităţii sângelui

Factorii determinant în păstrarea sau alterarea purităţii sângelui sunt constituiţi în două categorii:

A-Factori care acţionează din interior: respiraţia, fumatul, alimentaţia, consumul de băuturi alcoolice, consumul de droguri.

B-Factori care acţionează din exterior: factori de stres, viaţa sexuală, ritmul de viaţă, stilul de viaţă, factorii degenerativi, zone cu radiaţii mari, benzi şi noduri Hartman.

Deoarece toate bolile trupului provin din alterarea toxică a sângelui, provocând o serie de boli la care nici

măcar medicina nu le-a dat de cap, trebuie acţionat cu fermitate pentru purificarea şi regenerarea sângelui, înlăturând astfel cauza primordială.

Desigur că ştiinţa medicală se preocupă de aflarea şi de rezolvarea cauzelor apariţiei diferitelor boli, dar, dând la o parte, de la bun început, partea subtilă a lucrurilor din care facem parte, omite, poate, cele mai esenţiale lucruri.

CAPITOLUL VI

Apelarea la terapia neconvenţională, ca ultimă speranţă

6.1 Aducere aminte

Nemaiavând nicio speranţă de la medicina clasică, trimis acasă ca să moară, abandonat de cei în halate albe, bolnavul îşi aduce aminte că „parcă mai există o speranţă”, un ceai de plante, un preparat miraculos, o reţetă din natură care poate face minuni; vreo babă care mai ştie să repare ceea ce medicamentele au stricat de fapt; vreun moş care îşi mai aduce aminte ce l-a învăţat bunica bunicii lui cândva, vreun orice, numai să-i mai dea ceva zile de trăit.

Abia atunci crede că există terapeuţi vindecători, abia atunci se agaţă de orice pai, doar – doar se va salva de la înec. Şi abia atunci se va face bine. Curios lucru, nu? De ce tocmai atunci? Poate fiindcă abia atunci înţelege că:

La limita unei sorţi pierdute îţi aduci aminte că EL există.

* * ***

6.2 – Grade de înţelegere

1 Gradul 1: înţelegerea stării personale de sănătate – boală – limită de viaţă în care se află şi a şanselor slabe de vindecare;

2 – Gradul îi înţelegerea faptului că singura şansă de vindecare este cea naturală:

3 – Gradul III: hotărârea dârză de a face regimul lui Vaicriu Popa (ex.: doamna S. C.: ÎI = Da; 111 =: NU)

4 – Gradul IV: Înţelegerea faptului că vindecarea se face numai prin propria voinţă, adică autovindecare; deci luarea hotărârii de a face regimul indicat îţi aparţine în

loialitate, împreună cu toate consecinţele bune sau rele ce decurg din respectarea cu stricteţe a indicaţiilor date, adică fie vindecarea, deci mersul înainte, fie regresia foarte rapidă spre un deznodământ tragic. Acum şi aici se va semna „Angajamentul Voluntar”.

* * ***

6.3 – întrebări în faza iniţială a terapiei

«— în ce constă regimul alimentar?

Regimul alimentar constă în „hrana vie”, adică din legume, fructe, cereale şi seminţe. *Este astfel conceput încât constituie un verdict şi este decisiv să-l respecţi aşa cum ţi-a fost indicat, fiindcă*:

Totul este exprimat la minut, miligram şi mililitru. „Nenea Omu” spunea că numai în proporţiile indicate de el se obţine reacţia care duce la vindecare.

— Cât durează regimul alimentar?

„Te *vei vindeca în 7 ani. Regimul alimentar pentru boala asta fă-l, dacă eşti în stare şi după aceea vino la mine să te văd*”. (Valeriu Popa)

— De ce tocmai 7 ani? *o-KZtto Zg*

Pentru că o dată la 7 ani se refac toate celulele corpului, deci abia după acest termen şi după această refacere putem afirma că ai un sânge curat. Tot sângele!

Şi dacă, în sfârşit, eşti un om curat şi sănătos, atunci ai mare grijă să te păstrezi aşa!

— Şi după aia pot să mănânc ce vreau?

— Adică să o iei de la capăt? De ce? Ca să ajungi iar în starea asta? îţi place cum arăţi şi cum te simţi? Sau vrei cumva abandonarea?

Notează-ţi toate întrebările şi îndoielile tale de acuma, ca să ai de ce râde după ce-ţi vei reveni. Poţi să le spui cu glas tare, fiindcă nu va râde nimeni de tine: nici cei care se află în aceeaşi stare ca tine, fiindcă au şi ei exact aceleaşi temeri; nici cei neutri, care nu simt încă nevoia unei curăţenii şi care lot aşa ar gândi; nici cei care au trecut prin asta, fiindcă ci au trecut deja marea îndoială; şi nici măcar cei care au hotărât imediat, fără vreo umbră de îndoială. Deci, numai tu singur vei râde de tine – de cel

care erai odată: nesigur de tine însuţi, cu necredinţă în micul Dumnezeu din tine, în propriile tale forţe care, ce este drept, zăceau undeva ascunse şi neştiute, latente şi neactivate.

A te păstra aşa cum eşti acum, vindecat de boală şi curat în suflet şi în organism, înseamnă *să nu mai revii niciodată la vechiul stil de viaţă şi de alimentaţie*. Ai deja experienţa vieţii de partea ta: ai văzut ce ai clădit până să te reapuci de curăţirea şi reconstruirea noii tale vieţi, aşa că de acum nu te va mai ierta nimeni dacă vei mai greşi, fiindcă o vei face cu buna ta ştiinţă! Va fi, de data asta, Legea Liberului tău Arbitru, peste care nici Dumnezeu nu trece şi asta tocmai fiindcă El a hotărât-o.

Ţi-a dat puterea Dumnezeiască de a hotărî ce să faci cu viaţa ta, cum să ţi-o construieşti; ţi-a dat, prin trimişii Săi, lecţiile pe care, dacă vrei, le poţi urma; ţi-a dat natura la care poţi apela. Nu vei mai avea nicio scuză dacă vei mai greşi!

Deci, ai mare grijă ce faci cu viaţa ta!

— Cu ceva pilule „shaoline” nu s-ar putea scăpa?

Păi dacă tocmai ţi-am explicat că trebuie curăţit sângele plin de toxinele anorganice, crezi că „a mai turna gaz peste foc”, adică a-l mai umple de toxine tocmai când vrem să scăpăm de ele, ar fi un lucru bun? Şi care crezi tu că ar putea fi acele pilule care ar curăţi sufletul şi trupul?

Când cu migală ai adunat, cu migală trebuie să scoţii Adică: ai adunat toxine în decurs de ani de zile prin viaţa pe care ai dus-o sau ţi-au fost inoculate direct de către părinţii tăi atunci când te-au procreat şi ulterior pe parcursul celor 9 luni de viaţă intrauterină, iar tu vrei să le scoţi dintr-odată?

Asta se face printr-o operaţie de extirpare a unui organ sau altul, atunci când acesta este atât de plin de toxine încât celulele sale sunt total mutilate, deviate de la fireasca lor dezvoltare. Dar aşa se rezolvă numai localizarea cea mai mare de toxine, organul pe care organismul, în ansamblul său, îl sacrifică pentru a salva întregul; nu se rezolvă însă şi impurificarea sângelui şi a

celorlalte organe. Iar buba va apărea în altă parte, pe măsura acumulării de noi cantităţi de toxine.

Singura cale este cea naturală. Trebuie lucrat cu voinţă, cu răbdare şi cu migală la dezintoxicarea sângelui din întregul organism, din toate organele, nu numai dintr-unul singur.

* * ***

6.4 – Vorbe adevărate

„Metastazele sunt purtate de circuitul sanguin în toate părţile corpului” – ne spune Dr. Emil Rădulescu, la Emisiunea radio „Vocea Speranţei”. Valeriu Popa, acum 15 ani, a anticipat foarte aproape de această idee; aceasta atunci când a determinat prin bioenergia sa apariţia în zona inghinală a unor zone canceroase la un bolnav vindecat de cancer de buze, care ţinuse timp de 7 ani regim fără carne, iar după al 8-lea an i-a apărut.

Odată Valeriu Popa a făcut remarca:

„Oricât ai fi curăţit prin BG sau apă distilată, tot rămân anumite sechele (concret, pe cazuri anumite – fiecare are un specific al său), care se pot reactiva, nu se ştie când, în funcţie de condiţiile de mediu geografic, de toxicitate, poluare urbană, toxicitatea zahărului alb, a uleiului industrial (care se conservă prin temperatura de 180 – 210 de grade la îmbutelicre şi primeşte toxine pe care la fabricaţia prin presare la rece nu le are).

Uleiul de măsline este de 3 ori mai uleios(substanţă unsuroasă) decă uleiul rafinat de floarea soarelui şi este comparabil numai cu uleiul de floarea soarelui făcut ţărăneştetorin presare la rece în teascul ţăranului)?

If * *

6.5 – Bolnavul iresponsabil sau pofta întrece voinţa

După ce a îndurat chinurile fizice şi psihice ale stării de boală, cu agresiunile medicale respective asupra organismului (medicamente, chimioterapie, operaţii etc.), după ce a trecut prin spaima zilei de mâine în care s-ar putea să moară, după ce a întrezărit raza de speranţă de vindecare şi a îndurat rigorile unor regimuri alimentare austere, dar benefice, numai un om inconştient şi

iresponsabil s-ar mai gândi să o ia de la capăt cu vechea alimentaţie care l-a adus în pragul morţii.

Şi din păcate au existat şi oameni din aceştia: cel mai reprezentativ etalon îl constituie regretatul nostru actor Amza Pellea, care aflase deja că arc cancer cu o durată de finalizare de 3 luni atunci când l-a întâlnit pe Valeriu Popa şi care, fără echivoc, s-a şi pus pe treabă. Dar mai greşeşte şi omul, nerezistând ispitei de „a trânti** un chef de bucurie că s-a vindecat şi atunci este gata!

* * ***

6.6 – Păcăleala păcălitului

Sunt multe persoane care nu au înţeles misterul acestor regimuri: acela de a nu le păcăli sau de a nu le schimba. Chiar numai „a sta” în atmosfera de necurăţenietmiros de ţigară, aburi de la o friptură, de la un peşte prăjit, de la un cozonac copt etc.) şi este de ajuns să te cuprindă întorsul înapoi din calea ta spre curăţenie! De ce? Pentru că toxinele nu se introduc în organism numai neapărat prin alimentaţie, ci şi prin orice altă cale de intrare în organism, chiar şi prin simţuri, chiar şi prin mental, deci chiar şi prin corpurile energetice exterioare!

Făcând regimurile de revenire a sănătăţii vei constata cu uimire că nu-ţi mai arde de poftele de care

chiar acum, când eşti la limita de ducă, nu-ţi prea vine să te desparţi. Dar, totul este posibil; vorba aceea: „Mare este grădina lui Dumnezeu”. Nu toţi cei care au aflat de aceste regimuri le-au putut face. adică nu s-au putut hotărî să le facă şi. deşi ştiau foarte bine că starea bolii lor este incurabilă de altfel, au preferat să stea în nehotărâre şi necredinţă.

Cu multă tristeţe în suflet am constatat, din păcate deseori, că omul nu este încă pregătit să vrea să facă ceva cu el, mai bine zis: mintea sa nu este în stare să comande trupul.

De exemplu: o doamnă (C. S.) care a ajuns la noi într-o stare avansată de tumoare ovariană, cu toate necazurile ce decurg de aici, ne-a luat în braţe şi ne-a binecuvântat când a auzit că nu este nevoie de operaţia propusă de medici. S-a jurat că va fi în stare să facă absolut orice sacrificiu pentru a-şi putea recăpăta sănătatea, fiindcă postul de 21 de zile cu apă distilată nu o sperie, că: „Este nimic pe lângă ce am îndurat eu până în prezent!”

Şi totuşi, când a aflat că va trebui să renunţe total la carne, a sărit în sus de indignare:

— Cum, să renunţ eu la bucăţica mea de fripturică? Dar mănânc numai o dată pe săptămână carne; nu o să pot renunţa şi la asta!

A căutat cu disperare o altă formă de remediu şi a găsit: o doctoriţă „bună” care, după ce a tarifat-o „mai substanţial”, pentru că avea în faţa ei un caz „mai deosebit”, i-a dat un tratament pe bază de ceaiuri din plante, nişte unguente preparaţie personală şi, în sfârşit, pretinsa permisiune de a consuma carne „mai rar dacă se poate”.

Ei bine, după ce s-a jucat vreme de doi ani de-a „uite popa, nu e popa”, am aflat că:

— Tumoarea s-a mai lăsat un pic, adică a mai cedat în dimensiuni şi „parcă nu o mai simt aşa ca înainte”.

— Dragă doamnă, una este să te minţi cu un „parcă” şi alta este să dispară complet. Iar riscul că vă jucaţi cu ea de-a baba-oarba este că într-o bună zi s-ar putea supăra şi,

cu un aflux de toxine mai substanţial, ar putea „da pe dinafară”, adică ar putea generaliza în tot organismul.

Inutil însă. Ne-am dat seama că asta este karma ei, dobândită prin propria ei alegere. Săraca de ea, îşi va purta „tumoarea ei” până la adânci bătrâneţi, dacă nu va prolifera între timp în metastază. Valeriu Popa îi denumea pe aceşti oameni:

„Autocriminali; adică sunt proprii lor criminali”.

Păcat de aceşti oameni. Păcat că nu reuşesc să înţeleagă şi să respecte ierarhia din componenţa omului, adică: Mintea este entitatea care a fost concepută să coordoneze trupul şi nu invers.

* * ***

6.7 – Să ne gândim la karmă, ca să o putem înţelege

Mii de oameni s-au vindecat având voinţa de neînfrânt de a proceda astfel; mii de vieţi s-au salvat de la un deznodământ tragic. Chiar dacă nu credeţitsi nimeni nu se va supăra pe voi, decât voi înşivă), încercaţi măcar ipotetic să plecaţi de la premiza unei reîncarnări, în care: „Suntem produsul programării şi autoprogramării, adică ăâăiberului arbitru \ (Valeriu Popa)

Poate că ar fi cu mult mai bine dacă am şti că:

1 Omul a fost astfel programat încât, în viaţa terestră, să sufere boala respectivăţadică: fie că a venit cu programul lui personal de suferinţă pentru a-şi recupera nişte păcate făcute în alte vieţi anterioare, fie că le moştenește de la părinţi, fie că unele greşeli ale predecesorilor săi s-au repercutat tocmai asupra lui şi prin asta el a devenit mijlocul de spălare a greşelilor acestora).

2 – S-a autoprogramat în timpul vieţii prin greşelile şi păcatele personale dobândite. Adică: având de partea sa Legea Liberului Arbitru, lege lăsată de Dumnezeu oamenilor pentru a-şi putea alege conştient drumul către Iisus Christos, fiind cea mai mare putere dată de Dumnezeu la dispoziţia oamenilor, devenind astfel cea mai mare răspundere în faţa vieţii, a procedat într-o manieră în care a făcut greşeli şi păcate care i-au atras suferinţele ulterioare.

Ei bine, în aceste consideraţii ne va fi mai lejer să înţelegem acel chinuitor: „De ce tocmai eu?” Simplu: fiindcă aşa a fost el programat sau fiindcă aşa şi-a construit el drumul în viaţă.

Înţelegând aceste lucruri vom putea căuta, în esenţa lucrurilor, calea spre vindecare, găsind metoda personificată pentru personalitatea sa de a-l ajuta să-şi cureţe sângele, ca şi sufletul.

Conform teoriei Karmei, toate greşelile pe care le comite omul apar mai devreme sau mai târziu transpuse în maladii fizice sau psihice, care nu pot fi învinse de om fără o putere capabilă să producă o liniştire a conştiinţei tulburate. Iar aceasta nu se liniștește decât prin acţiuni altruiste, dezinteresate, pline de iubire pentru aproapele său şi pline de dorinţa de a repara greşelile; nicidecum prin medicamente şi cure de psihanaliză.

Dar atenţie! Trebuie bine înţelese noţiunile, fiindcă altfel vom face grave greşeli de interpretare şi, evident, de viaţă.

Nu demult, un prieten, citindu-l pe Lazarev, şi-a făcut conspecte cu ideile principale şi a început să le etaleze la toţi care îl vizitau, în credinţa că face fapte bune şi că astfel se apropie de straturile mai înalte ale spiritualităţii. Marea sa eroare consta în ceea ce a înţeles el din faimoasa lectură şi anume, că îţi poţi spăla foarte lejer karma. Se lăuda la toţi cunoscuţii că el deja şi-a curăţit karma şi este un alt om. Dar, spre marea sa surprindere, belelele şi insuccesele se ţineau lanţ de el. L-am sfătuit să ia lucrurile mai domol, să caute bine, dar bine, să le perceapă prin filtrul subconştientului său, care este în legătură cu Marea Gândire a Universului. Dar el „vedea” numai cu ochii minţii sale conştiente.

Într-adevăr, citind diferite scrieri, mai ales cele recomandate ca a fi „transmiteri de dincolo de barieră”, te laşi captat de ele, fiindcă nu ai alte puncte de referinţă şi fiindcă vrei cu tot sufletul tău să crezi în ceva bun şi iertător. Este la fel de adevărat că nu trebuie, aprioric, să refuzi a crede ceva, numai pentru că nu ştii cum este, DAR

nici să crezi orbeşte, fără să fi gândit cu mintea ta subconştientă, până când nu ai un semnal din acea parte a sferei tale de universalitate.

Am citit destul de multe cărţi în domeniu ale marilor gânditori din lume. de la fiecare culegând câte ceva care simţeam că poate fi aşa. De asemenea, am citit şi cărţile scriitoarelor noastre, care apăreau ca ciupercile după ploaie şi care m-au dezamăgit: Iisus Chistos ba va apărea sub masca unui cerşetor umil, ba sub cea a unui criminal urmărit de FBI, ba ne dă sfaturi blajine, aproape că el ne roagă să ne schimbăm în bine, ba, în următoarea pagină ne blasfemiază şi ne ameninţă mai ceva decât războiul din Jugoslavia. Buna cuviinţă m-a îndemnat să dau aceste cărţi la o parte şi să nu mă mai ating vreodată de ele. Cultura acestor autoare frizează lipsa de spiritualitate, în favoarea unor publicaţii frecvente şi bănoase.

Simţeam că am nevoie de „ceva”, un ceva pe care să îl poţi crede de cum l-ai citit şi îmi doream ca acest ceva să vină de la un român de-al meu, dintr-o veche gândire cinstită, dură, dar dreaptă şi mă rugam pentru asta. Ei bine, câteva rânduri mi-au mers direct la minte şi la suflet, de cum le-am citit şi am ştiut că numai aşa poate fi.

Erau rândurile Măicuţei Veronica, înţelese din explicaţiile date de Apostolul Filip, dintr-o călătorie în Astral, în cerul al şaptelea, unde a fost călăuzită de acesta şi de Sfânta Veronica: „Toate cele nouă ceruri sunt orânduite în funcţie strictă de

activitatea fiecăruia, de truda, de sârguinţa şi de intensitatea efortului depus. În împărăţia Cerurilor nu există milă şi nici iertare, ci doar legi severe care îţi judecă faptele făcute şi îţi indică locul pe care, conform acestora,

îl poţi ocupa acolo”.

Mai ţineţi minte ce spunea Valeriu Popa?

„Ţine minte, omule, că nu rămâi din viaţă decât cu două mari acumulări: cunoştinţele ştiinţifice şi faptele de iubire morală. Dacă nu eşti moral, vai de tine!”

Aţi înţeles acum la ce se referă acest „*Dacă nu eşti moral, vai de tine*!” al lui Valeriu Popa? El ştia multe şi îţi spunea multe, numai că trebuia să te cultivi ca să înţelegi ceea ce îţi spunea, iar asta este valabil şi acum, după plecarea sa dintre noi. Din cauza asta mersul pe drumul către el este anevoios şi plin de truda cunoaşterii.

Dar să continuăm.

Păcatul este o pată pe aura sufletului. Un suflet păcătos apare cu o aură pătată, murdară; cum crezi că vei putea astfel trece într-un alt cer, mai luminos? Vei fi ca o pată murdară şi dizgraţioasă într-un ocean de Lumină.

Chiar crezi că va fi posibil, că te vei putea strecura cu impuritatea ta acolo unde este numai Lumină Pură? Chiar te crezi în parlamentul politic actual? Chiar crezi că acolo vei putea mitui pe cineva? Jalnică gândire poţi avea dacă vei gândi astfel.

Cred că aici ar trebui să lămurim două aspecte ale aceluiaşi declin spiritual: ce este greşeala şi ce este păcatul, fiindcă fiecare dintre aceste două atribute ale comportării pământene duc la pângărirea aurei spirituale.

În Rugăciunea împărătească se spune foarte clar: „Şi ne iartă nouă greşelile noastre”, deci greşelile şi nu păcatele. Greşeala este făcută fără de voie, nepremeditat, din prostie, din neştiinţă, din neatenţie.

Păcatul este făcut cu voie, premeditat şi hotărât a fi făcut. Acesta nu se poate ierta, fiindcă ar însemna încălcarea Legii Liberului Arbitru, pe care Dumnezeu ne-a dat-o în mâini ca să ne dirijam viaţa, deci numai noi, cei care am hotărât păcatul, vom putea să îl răscumpărăm. „Tu ai greşit şi tot tu trebuie să te refaci. Deci, tot ceea ce ţine de noi, trebuie să căutăm tot în noi”. (Valeriu Popa)

Păcatele nu se iartă; ele se pot răscumpăra şi astfel se pot şterge din memoria spirituală, prin efort, prin lupta

cu tine însuţi, prin căinţă, prin rugăciuni, prin lacrimi de compasiune, prin tot ceea ce propria la conştiinţă îţi va sugera că este necesar să faci pentru a te îndrepta, ca să poţi reveni la starea de curăţenie.

Sau altfel spus, păcatele se pot şterge printr-o penitenţă echivalentă, trecută prin cele cinci trepte ale Tainei Pocăinţei, având de partea ta căinţa sinceră şi hotărârea de nerepetare a faptei urgisite.

Se începe prin:

1) mărturisirea păcatului;

2) trăirea părerii de rău pentru fapta săvârşită;

3) răscumpărarea întreită a răului făcut;

4) hotărârea de a nu mai repeţa păcatul, fiindcă în acest caz gravitatea se va însuma şi nu se va mai avea acces la răscumpărare;

5) ajutarea semenilor de a nu mai păcătui.

Abia după toate astea poţi avea acces la iertare şi la ştergerea păcatului făcut, la curăţirea aurei spirituale.

Măicuţa Veronica ne spune:

„Cei din straturile unu şi doi trăiesc chiar în odihnă, pace şi linişte, dar nu au bucuriile celor din straturile trei şi patru şi râvnesc cu nostalgie la fericirea din straturile superioare. Aflaţi că cei din straturile unu şi doi cunosc întristarea şi suferinţa. De ce? Pentru că nu au depus în viaţă mai mult efort. Pentru că nu au lucrat cu mai multă sârguinţă. Pentru că s-au mulţumit doar să fie curaţi cu sufletul şi atât”.

Abia acum se înţelege de ce Valeriu Popa îi trimitea pe diverşi pacienţi la biserică pentru a se spovedi, pentru a-şi mărturisi păcatele, pentru a se căi, pentru a ierta şi abia după aceea îi primea să stea de vorbă cu ei.

Deci: cu regimurile lui Valeriu Popa şi cu apropiere faţă de înţelegerea subtilului spiritual, cu rugi fierbinţi şi cu mulţumiri pentru ajutorul Celu-i de Sus, pe care categoric că ni-l va da, tocmai pentru că suntem copiii Lui, iar El în iubire, dar şi în credinţă ne-a creat, totul se va rezolva! Spectaculos, am spune. Dar să ne rugăm ca:

Asta să fie Voia Lui

Iar dacă Voia Lui va fi alta, să ne rugăm cu smerenie să ne îndrume să o aflăm şi să o îndeplinim fără ezitări.

CAPITOLUL Vn

Valeriu Popa şi sângele curat

7.1 Principii de bază

Sintetizând cauzele bolilor grave, inginerul Valeriu Popa, bioenergoterapeut înnăscut cu harul Dumnezeiesc de a sesiza vibraţiile organelor corpului uman şi care, cultivându-şi de-a lungul anilor această stare, a reuşit să înveţe să le traducă în cauze trecute, prezente şi viitoare, a tras concluzia că:

„Nu există decât o singură boală: sânge stricat. Adică sânge stricat în diverse stadii: 1, 2 şi 3”.

Plecând de la principiul că folosind o alimentaţie neadecvată stării noastre organice cu care ne-a înzestrat natura (hrană moartă = trecută prin foc, în loc de hrană vie = aşa cum o găsim în natură) şi un stil de viaţă necorespunzător tocmai stării naturale a lucrurilor (folosirea drogurilor: ţigări, alcool, medicamente, droguri efective), noi alimentăm sângele cu principii nutritive nesănătoase, pline de elemente anorganice şi toxice, intoxicând sângele, acel transportor intern de principii nutritive şi creative, Valeriu Popa a înţeles că numai prin curăţirea şi purificarea acestuia vom putea crea posibilitatea celulelor de a se reface curate.

Ştim că celulele corpului uman se schimbă zilnic şi că, prin însumare, o dată la 7 ani se refac toate celulele corpului. De aceea tratamentul de vindecare durează 7 ani.

Adică: urmând regimul de purificare a sângelui prin cura de apă distilată şi regimurile alimentare create de Valeriu Popa, va trebui ca după revenirea din post sau din regimuri, să păstrăm sângele curat timp de 7 ani, după care vom avea un organism nou, curat şi sănătos, înălţat pe un alt nivel spiritual.

* * ***

7.2 – Exemple practice, pe înţelesul tuturor

Ca să înţelegem acest lucru, tot Vaicriu Popa ne dă un exemplu foarte plastic:

„O maşină nou – nouţă căreia îi punem în rezervor benzină inferioară; va merge maşina cum trebuie? Nu! Şi atunci ce facem? Aruncăm maşina? Nu! îi dăm benzină superioară de 98 şi gata, maşina este excelentă. Păi tot aşa şi la om: îi readucem benzina, adică sângele, la parametri optimi, normali, superiori. Cum? Se începe cu 2 sau 3 săptămâni de post în care „se mănâncă" zilnic 2 litri de apă distilată. Asta este dezintoxicarea. Pe urmă vedem la fiecare în parte ce îi trebuie".

* * ***

7.3 – Domeniul de stabilire a aciditătii sângelui în funcţie de stadiile de toxicitate a sângelui, Valeriu Popa a stabilit bioenergetic postul de purificare cu apă distilată şi 2 clisme pe zi, pentru o dezintoxicare rapidă şi generală, ca şi anumite regimuri alimentare specifice, bazate pe lipsa totală a alimentelor acide, pentru a readuce sângele în domeniul său de purificare, care conferă sănătăţii un domeniu de stabilitate.

La baza acestor metode de tratament stă ideea readucerii sângelui în parametri iniţiali de corelare între elementele sale componente, respectiv în gama:

PH = 7, 35 – 7, 4 (7, 42) – 7, 45

* * ***

7.4 – Recomandarea regimurilor alimentare în funcţie de starea individuală a bolnavului, Valeriu îi recomanda un tip sau altui de regim.

În general, se poate merge pe un anume regim de purificare, testat a fi capabil de efectuat de către bolnav, ca mai apoi, pe măsura revenirii organismului, în funcţie de particularităţile individuale ale organismului în cauză, să se caute soluţiile suplimentare cele mai adecvate.

Vital de important este ca odată hotărâtă începerea regimului şi acesta odată început, bolnavul să nu se oprească din efectuarea lui şi nici cumva să îl modifice printr-un oarece aport de alimente. Repetăm, este vital!

Orice întrerupere sau modificare îl va arunca cu foarte mult înapoi, în regresie şi îl poate duce chiar la atingerea pragului de fatalitate. Din cauza acestor „mici11

greşeli posibile este necesar acel „Angajament Voluntar”. Adică: dacă tu cu mintea ta ai hotărât şi tu cu mâna ta ai făcut unele modificări sau chiar o întrerupere în mersul firesc al terapiei, atunci tu cu făptura (a va trebui să porţi responsabilitatea faptelor tale şi să răspunzi în faţa Creatorului de aceste greşeli fatale!

CAPITOLUL VIII Terapiile neconvenţionale în sprijinul curăţirii sângelui

Motto:

„Toate terapiile neconvenţionale, din care aici am enumerat pe cele mai semnificative, folosite singular, fără o terapie adecvată de purificare a sângelui, sunt doar paleative. Aplicate însă suplimentar la regimurile alimentare ale lui Valeriu Popa, vor face, alături de acestea, adevărate minuni! 1* (M. Firu)

8.1 Reflexologia şi Reflexoterapia

Reflexologia evidenţiază relaţia sinergică holografică între proiecţia organului pe laba piciorului şi organul în sine. Printr-un mecanism de reflex energetic, acţiunea făcută asupra unei anumite zone de pe suprafaţa labei piciorului se va reflecta în energeticul organului corespondent, infiuenţându-l în sensul acţiunii efectuate. Acţionată astfel, laba piciorului devine un dispozitiv de control şi de acţionare asupra stării de sănătate a organismului. emiţând semnale cu informaţiile necesare de activare a circuitelor energetice către organele bolnave din corp.

Apelând la zonele de reflex de pe suprafaţa corpului. În special cele de pe labele picioarelor, sinergice cu organele dinăuntrul corpului, reflexoterapia aduce un

aport important vindecării organismului sau ca terapie complementară oricărei alte terapii de vindecare, prin:

— Drenarea căilor de eliminare a toxinelor lichide, solide şi fluide;

— Deblocarea stazelor şi potenţarea circulaţiei sanguine, limfatice şi energetice;

— Deblocarea stazelor şi potenţarea funcţionării fiziologice a organelor interne;

— Idem, pentru glandele endocrine;

— Idem, pentru sistemul nervos;

— Idem, pentru organele externe, în special pentru membre, Reflexologia nu este trecută în domeniul sănătăţii; nu se predă în Facultatea de Medicină şi nici nu se practică în cabinetele medicale. Şi totuşi, puţine metode din domeniul medical consacrat dau rezultate atât de spectaculoase şi de rapide, folosind metode atât de simple.

Aparţinând de domeniul sănătăţii, fiind utilizată din moşi-strămoşi, reflexoterapia face totuşi parte din terapiile neconvenţionale. De ce? Pentru că încă nu s-au descoperit aparatele tehnico-ştiinţifice care să poată să arate prin măsurători ceea ce se poate realiza. Aici totul depinde de crez şi de îndemânare: crezul în Dumnezeu, în terapeut, în tine însuţi, în dorinţa şi voinţa personală de a te vindeca; îndemânarea terapeutului sau a ta personală de a găsi zonele, punctele din zonă şi de a te mişca pe ele aşa cum trebuie.

Notă: într-o carte ulterioară, adresată reflexoterapeuţilor, va fi demonstrată antropologic, medical, bioenergetic şi tehnic faza logică de începere a masajului reflexogen, ordinea legică de acţionare, cât şi apartenenţa fizică a procesului reflexogen, lucruri necunoscute până în prezent de lumea reflexoterapeutică.

4*

8.2 – Meloterapia

Melodiile, fiind vibraţii, influenţează vibraţiile organismului, căutând să le armonizeze după ele.

Se recomandă astfel evitarea melodiilor stridente, care Iasă o amprentă malefică şi căutarea tocmai a acelor melodii ale căror sunete ridică vibraţiile organismului, devenind astfel benefice pentru el.

Ce poate fi mai frumos decât un „duo” de chitară lăsat în voia improvizaţiei pe o temă lirică! Cu cât te vei lăsa mai mult în voia muzicii, cu atât valul meditaţiei te va cuprinde şi vei cânta melodii venite parcă din astral.

Iar dacă starea ta sufletească o cere, poţi face o muzică veselă, care să te bine dispună.

* * ***

8.3 – Aromoterapia începând cu aromele florilor de interior şi ale celor de grădină, continuând cu cele ale florilor de câmp şi terminând cu cele extrase din acestea, toate influenţează, pe căi subtile, energeticul omului, îmbunătăţindu-i starea de sănătate.

Studiind efectele benefice ale aromelor naturale asupra stării de sănătate a omului, înţelepţii sufiţi (şi cei chinezi – vezi arta şi ştiinţa Feng Shui) se folosesc de grădini create special pentru păstrarea şi difuzarea curenţilor de forţă energetici.

În plus, uleiurile aromatice din plante sunt utilizate cu precădere pentru masajul reflexoterapeutic şi pentru masajul general, fiind alese pe specific de boli,

influenţându-le în mod benefic.

* * ***

8.4 – Cromoterapia

La fel de binecunoscută, cromoterapia îşi are acţiunile ei adjuvante pentru refacerea şi păstrarea stării de sănătate.

Simplă de aplicat, prin lumină solarizată sau prin materiale colorate în nuanţa cerută, aplicată direct pe zonele aflate în deficit energetic, prin nuanţarea ambientului în culoarea adecvată, dar mai ales prin îmbrăcămintea de culoarea benefică cerută de starea de sănătate, putem spune că această terapie este „la purtător”.

Înţelepţii sufiţi consideră cromoterapia la nivel de artă: „Ar putea fi potrivit acest covor pentru meditaţiile mele? Nu vă uitaţi la el cu atenţia cuvenită. Aici culorile nu sunt aşezate în armonie şi din această cauză ele v-ar deranja. Desenul se opune unei focalizări pozitive a gândurilor şi chiar perturbă mentalul”. (Şeicul Daud Iusuf, faţă bisericească, înţelept sufit din Kerbala, Irak)

* * ***

8.5 – Autocontrolul Mental şi Meditaţia

Folosiţi puterea cuvântului şi a gândului benefic.

Folosiţi-vă puterea minţii pentru a vă coordona gândurile şi starea sufletească. Prin meditaţie se realizează cea mai bună relaxare, iar meditaţia la Divinitate.

atunci când se realizează contopirea cu Universul, reprezintă cea mai adâncă formă de relaxare. Atunci apare cea mai copleşitoare fericire; este fericirea reală, fericirea cauzată de contopirea cu Sursa Divină. Dacă aţi avansat în tehnica meditaţiei, dacă ştiţi asupra a ce să meditaţi şi dacă vă puteţi concentra, vă sunt suficiente doar câteva minute de meditaţie pentru a atinge nivelul subtil.

Omul captează fericirea în creier, în centrul subtil al Conştiinţei Divine, chakra Sahasrara, de unde ea se răsfrânge în inimă, în chakra Anahala, unde se manifestă.

Cum chakra Sahasrara coordonează toate celelalte

chakre inferioare şi cum şi chakra Anahata, la rândul ei, dirijează funcţionarea celorlalte chakre de sub nivelul ei, de aici încolo este simplu de urmat firul logic al acţiunii benefice a nivelelor subtile superioare asupra celor inferioare.

* * ***

8.6 – Argiloterapia

De neînlocuit în aplicaţii interne şi externe, prin acţiunea sa de detoxifiere şi de deziradiere, argila din ţara de baştină a celui bolnav este singurul „medicament” organic, compatibil cu organicul corpului uman.

* * ***

8.7 – Magnetoterapia

Este utilizată pentru reorientarea magnetică a celulelor, realizându-se polaritatea cuvenită a acestora. Realizează astfel efecte benefice surprinzătoare.

CAPITOLUL IX

Mai presus decât tratamentul

9.1 Cum ne vindecăm

Prin autovindecare. De ce autovindecare? Pentru că: „Autovindecarea o faci singur. Tu ai greşit şi tot tu trebuie să te refaci”, ne spune Valeriu Popa. De asemeni: „Vă săpaţi singuri groapa cu dinţii, pentru că sunteţi robii poftelor. Vă îmbolnăviţi şi fugiţi la doctor”.

Şi, îmbărbătându-ne să facem curăţenie în trupul nostru, ne explică:

„Când facem curăţenie, aruncăm numai gunoiul, nu aruncăm şi făraşul”.

* * ***

9.2 – Mai presus decât tratamentul

Tratamentul îl începem cu aflarea, înţelegerea şi răspunsul la întrebările fundamentale despre viaţă: Cine suntem? De unde venim? Ce rost şi ce misiune avem aici pe pământ? Unde plecăm? Ce vom face acolo unde vom ajunge?

Dar de ce aşa şi nu începând cu regimul prescris de alimentaţie? Pentru că totul se petrece în cauză şi nu în efect! Spiritul este o cauză: cauza existenţei; condensarea

lui până la nivel de materializare este un efect.

Al cui? Al necesităţii spiritului de a avea un suport material pentru vehicularea într-o lume materială, în scopul de a se ridica în planul vibraţional.

Prin ce? Prin acumulări ştiinţifice şi prin fapte de iubire: „Din viaţă pleci numai cu două lucruri: cunoştinţele ştiinţifice şi faptele de iubire”.

Deci, facem mai întâi curăţenie şi ordine în suflet şi abia mai apoi în fizic, adică în trup.

Dar atenţie: aceste curăţenii nu ni le face mama sau tata sau vreun prieten. Degeaba mergem la doctor pentru asta; trebuie să o facem chiar noi! Numai noi ne putem vindeca, prin propria noastră voinţă.

Curăţim întâi corpurile subtile energetice exterioare, venind înspre cele inferioare, către corpul fizic. De ce? Pentru că de la gânduri strâmbe, rele, urâte şi dureroase, de la interpretări greşite şi acţiuni rele şi violente apar manifestările în corpurile energetice subtile superioare şi abia mai apoi în corpul fizic.

Valeriu Popa ne spune: EFZ<? 7

„De la gând, privire, gest, vorbă, faptă, totul se înregistrează, se computerizează”.

* * ***

Într-adevăr, se înregistrează totul, orice vibraţie. Problema de viaţă este dacă ele sunt bune, utile pentru viaţa noastră, benefice, de înaltă intensitate şi frecvenţă, sau dacă sunt rele, inutile, malefice, de joasă intensitate şi frecvenţă. Primele vibraţii ne vor ridica planul vibratoriu spiritual, celelalte îl vor coborî; primele vor induce beneficul, iar celelalte – maleficul.

De la benefic toate celulele vor vibra în rezonantă, inducând în organism starea de sănătate; de la malefic celulele organice vor vibra în dezordine, în disonantă, inducând în organism starea de boală, de „mal-sănătate”.

Feriţi-vă, aşadar să gândiţi rău despre ceva sau despre cineva, pentru că, pe lângă răul pe care îl veţi face aceluia, acest rău se va întoarce şi împotriva voastră, de data asta amplificat de vibraţiile rele între care a ajuns şi

care acum, pe drumul de întoarcere, îl însoţesc.

Gândiţi de bine pe oricine şi faceţi bine oricui. Veţi fi astfel răsplătit cum nici nu aţi gândit vreodată că aţi putea fi. Dumnezeu are nevoie de oameni buni. Nu are nevoie de pomeni şi canoane, nu-i plac plângerile, nu doreşte lacrimile. Dumnezeu nu este un tiran ca să pretindă astfel de lucruri, în schimb este drept. Este milos, dar nu îngăduie sub nicio formă răutatea. Totul se câştigă prin muncă continuă şi asiduă, dar atenţie: trupul nu trebuie niciodată epuizat, pentru că astfel nu veţi putea munci. Şi mare atenţie: cum crede fiecare, aşa folos va trage! „Ceea ce ai semănat, aceea vei culege!”

* * ***

Feriţi-vă de comoditate şi de lenea minţii, de a urî şi de a face păcate. Purtaţi biserica rugăciunilor în voi, unde inima să fie altarul, iar mintea, liturghitorul. Simţiţi-l pe Iisus Christos în voi, lăsaţi-l să vă umple conştiinţa şi fiţi una cu El. Aşa veţi purta în sinea voastră acel crâmpei de Lumină Dumnezeiască numit „Fericire”.

* * ***

Şi mai presus de toate

Şi mai presus de toate încercările tale, nu uita că eşti fiul LUI.

că mai întâi trebuie să te căieşti tu pentru cele făcute fără de voie

Şi mai ales pentru cele făcute cu voie, să-i ceri. cu adâncă smerenie iertare, să-i dovedeşti că eşti pe calea îndreptării tale; şi abia mai apoi vei putea să-i ceri ceva anume!

Lista Ilustraţiilor

1 Valeriu Popa, învăţătorul nostru 17
2 – Emblema cardiolog (inima) şi foto Dr. V. Lihaţchi…29
3 – Influenţele reciproce ale corpurilor subtile 34
4 – Fluidul Cosmic 44
5 – Corpurile subtile 47
6 – Trecerea spiritului (grafica G. Lesion) 58
7 – Yogananda 73
8 – Vivekananda 73
9 – Osho 73
10 – Şeicul Hassan 74
11 Zeul Zalmoxis 75
12 – Fraţii Zahnoxis (Apollo şi Artemis) 77
13 – Iisus Christos 82
14 – Fecioara Maria 85
15 – Valeriu Popa la birou 86
16 – Iisus cu spini – sculptură de D. Paciurea 87
17 – Picătura de sânge, un univers miniatural 96
18 – Diagrama pH-urilor (sânge, urină şi salivă) 99
19 – Durere-sculptură de D. Paciurea 106
20 – Maica Veronica 112
21 Duo liric la chitare 121
22 – Duo vesel la chitare 122
23 – Pantocrator – pictură de Gh. Tăttărescu 128

Bibliografie

1 Note personale, de Valeriu Popa
2 – Note din comunicările făcute la conferinţe de

către Valeriu Popa
3 – Comunicarea primită de D.T. la data de 1 ianuarie 1998 de la Valeriu Popa
4 – Note din însemnările făcute la conferinţele din Parcul 23 August, de către doamna Humeniuc A.
5 – Dr. George M. Gheorghe! Dialog despre sănătate (vol. I + II) / Ed. Ceres, Bucureşti, 1981
6 – G.I. Gurdjieff / întâlniri cu oameni remarcabili / Ed. Ram, Bucureşti, 1996
7 – Scarlat Demetrescu / Din tainele vieţii şi ale universului / Ed. Emel & Fundaţia TMA, Oradea, 1998
8 – Edmond André / Pe urmele unui mare iniţiat, Gurdjieff / Ed. Sophia, Bucureşti, 1999
9 – M. Firu & D. Brad / Valeriu Popa şi viaţa – Cartea I. Autovindecare de scleroza în plăci / Ed. Satya să-i, Bucureşti, 1999
10 – M. Firu & Dan Seracu / *îndrumar Sugestiv* pentru Autocontrol Pas cu Pas / Ed. Satya să-i, Bucureşti, 2000
11 Cristian Crăiţă / Marile mistere ale piramidei oculte / Ed. Obiectiv, Craiova. 2000
12 – Aurelian Cârjeu Gogan / Autovindecare prin tratamente naturiste / Ed. Teora, Bucureşti. 1997
Cuprins
Taina lucrurilor 5
Motto. Apreciere, de Dr. Hachim El Aur 6
Dedicaţie 7
Cuvântul Editorului 8
Cuvântul Autorului 12
Cuvânt înainte, de Valeriu Popa 17
Prefaţă de Prof. univ. Dr. Ing. Alexandru Măruţă 22
Cuvântul Specialistului în Medicină, de Dr. Violeta Lihaţchi, Medic Cardiolog 27
* * ***
Capitolul I-Drum înainte
Motto 30
1.1 Vor reuşi cei cu credinţă în vindecare 30
1.2 – Compunerea metodei 33

1.3 – Conţinutul metodei 35
1.4 – Să detaliem 35
1.5 – Factorul psihic 39
* * ***
Capitolul II-Ce trebuie ştiut despre integrarea omului în Univers
Motto 43
2.1 Fluidul cosmic 43
2.2 – Cine suntem? 45
2.3 – Ce este spiritul? 45
2.4 – Ce este corpul? 46
2.5 – Scânteia Divină – Omul 46
2.6 – De unde venim? 48
2.7 – Cu ce scop a venit omul pe pământ? 49
2.8 – Precepte de urmat în viaţa actuală 55
2.9 – Ce este viaţa? 57
2.10 – Cu ce rămânem din viaţă? 57
2.11 Unde pleacă spiritul omului după moartea fizică a trupului? 58
2.12 – Cu ce „zestre” plecăm în lumea spiritelor? 59
2.13 – Ce urmează după plecarea spiritului OM în lumea spiritelor? 59
2.14 – Când se reîntoarce spiritul celui care a fost om pe pământ? 59
2.15 – înţelegând toate aceste aspecte, ce sarcină avem faţă de spirit şi cum putem păstra spiritul curat?60
2.16 – înţelegând toate aceste aspecte, ce sarcină avem faţă de corp şi cum putem păstra corpul curat?...61
Capitolul HI-Despre „Terapia de Purificare a Sângelui”.
Motto 62
3.1 Ce înseamnă terapia de purificare a sângelui şi de ce este ea mai bună decât alte metode de vindecare?. 62
3.2 – Cum se face eliminarea de toxine? 63
3.3 – Dar eliminarea de toxine sufleteşti? 63
3.4 – Care este procedura, cât este de greu de făcut, cât poţi să crezi în vindecare, folosind această metodă? 64

3.5 – Ce beneficităţi îţi poate oferi această metodă? 65
3.6 – Pentru ce boli este indicată terapia? 66
3.7 – Ce trebuie făcut în avans de a începe terapia? 67
3.7.1 Pregătirea fizică 67
3.7.2 – Pregătirea mentală 68
3.7.3 – Pregătirea spirituală 68
3.8 – Recomandări făcute de către Valeriu Popa 68
3.9 – Angajamentul bolnavului 70
* * ***
Capitolul IV Din trecutul îndepărtat
Motto *nx*
4.1 – Gânduri 72
4.2 – Zeul trac Zalmoxis 76
4.3 – Şcolile Zalmoxiene 78
4.4 – Religia creştină 79
4.5 – Misiunea lui Iisus Christos 81
4.6 – Valeriu Popa a fost o reîncarnare a unui preot vindecător 86
4.7 – Un gând bun de la Valeriu Popa 88
* * ***
Capitolul V-Sângele, ca element vital
Motto 89
5.1 Istoric 89
5.2 – Activităţi şi domenii de utilizare 90
5.3 – Sângele, trenul vieţii 91
5.4 – Definiţie, componenţă 94
5.5 – Procesul de fabricaţie al sângelui 95
5.6 – Funcţiile sângelui – 95
5.7 – Agresiuni modificatoare distructive 97
5.8 – Analizele sângelui, factor principal în diagnosticarea stării de sănătate, după variaţia cantitativă şi calitativă a elementelor componente 97
5.9 – Valori esenţiale: echilibrul acido-bazic (pH) 98
5.10 – Factori determinant în păstrarea sau alterarea purităţii sângelui 100
* * ***

Capitolul VI-Apelarea la terapia neconvenţională, ca ultimă speranţă
Motto 101
6.1 Aducere aminte 101
6.2 – Grade de înţelegere 101
6.3 – întrebări în faza iniţială a terapiei 102
6.4 – Vorbe adevărate 105
6.5 – Bolnavul iresponsabil sau pofta întrece voinţa... 106
6.6 – Păcăleala păcălitului 107
6.7 – Să ne gândim la karmă, ca să o putem înţelege... 109
* * ***
Capitolul VH-Valeriu Popa şi sângele curat
7.1 Principii de bază 116
7.2 – Exemple practice, pe înţelesul tuturor 117
7.3 – Domeniul de stabilire a acidităţii sângelui 117
7.4 – Recomandarea regimurilor alimentare 118
* * ***
Capitolul VHI-Terapiile neconvenţionale în sprijinul curăţirii sângelui
Motto 119
8.1 Reflexologia şi Reflexoterapia 119
8.2 – Meloterapia 121
8.3 – Aromoterapia 122
8.4 – Cromoterapia 123
8.5 – Autocontrolul Mental şi Meditaţia 123
8.6 – Argiloterapia 124
8.7 – Magnetoterapia 124
* * ***
Capitolul IX-Mai presus decât tratamentul
9.1 Cum ne vindecăm 125
9.2 – Mai presus decât tratamentul 125
* * ***
Lista ilustraţiilor 129
Bibliografie 130
Cuprins 131
CORECŢII NECESARE 136

CORECŢII NECESARE

Corecţia 1

În cartea „Eu şi Valeriu Popa – Cancerul boală incurabilă?”, autor Petre Anca, la pagina 196, penultimul aliniat, eronat, s-a înscris „în colecţia Valeriu Popa”, făcându-se referire la banderola înscrisă pe coperta 1 a cărţii „Incursiuni în medicina naturistă”, autor Anton Speranţa, când în realitate este „în amintirea lui Valeriu Popa”.

Cartea d-nei Anton Speranţa nu putea fi înscrisă în această colecţie, fiindcă, din manuscrisul autoarei, prezentat cândva la editura noastră spre acceptare şi editare, s-a pus în discuţie numai o parte, cea de la început, care conţinea relaţia autoarei (şi aceea destul de fragilă) cu Valeriu Popa, restul de „recomandări şi reţete culinare” nu puteau face obiectul colecţiei editurii, fiind considerate neadecvate scopului propus de editură.

„Colecţia Valeriu Popa – Autocunoaştere şi Transformare” aparţine Editurii Satya să-i, fiind creaţia sa şi conţine cărţile editate în regie proprie care corespund criteriilor de cultură generală, de specialitate şi esoterică care ar fi fost agreate de Valeriu Popa.

Dintre titluri menţionăm:

Tomul 1 = „Autocontrol Pas cu Pas” – Dan Seracu /1998 Tomul 2 = „Valeriu Popa şi Viaţa / Cartea I / Autovindecare de Scleroza în Plăci” – M. Firu & D. Brad / 1999

Tomul 3 = „Cartea lui Mirdad / Strania poveste a unei mănăstiri care se numea ARCA” – Mikhail Naimy /1999 Tomul 4 – „Pietre tămăduitoare /1 Cristalul de cuarţ” – Florin Zamfir /1999

Tomul 5 = „*îndrumar Sugestiv* pentru Autocontrol Pas cu Pas” – M. Firu & Dan I. Seracu / 2000 Tomul 6 = „Tratamentul reflex / îngrijiţi-vă sănătatea prin reflexoterapie”. – Gabriela-Floreta Bucur / 2001 Tomul 7 = „Terapii Complementare / Anatomia şi fiziologia subtilă a fiinţei umane” – Ioan Steopu / 2001. Reeditare / 2002.

Tomul 8 = „Valeriu Popa şi Viaţa / Cartea a II-a /

Terapia de purificare a sângelui” – M. Firu & D. Brad / 2002 Tomul 9 = „Valeriu Popa şi Viaţa / Cartea a III-a / Postul cu apă distilată de 21 de zile” M. Firu & D. Brad / 2002 Tomul 10 = „Valeriu Popa şi Viaţa / Cartea a IV-a / Regimuri alimentare de purificare a sângelui” – M. Firu & D. Brad / 2002

Tomul 11 = „Valeriu Popa şi Viaţa / Cartea a V-a / De la Valeriu Popa la Petre Anca” – M. Firu & D. Brad /2002

Tomul 12 = „Noutăţi în Reflexologie” – M. Firu / 2002

* * ***

Corecţia 2

Atragem atenţia tuturor cititorilor asupra gravelor greşeli de interpretare personală conţinute în cartea „Incursiuni în medicina naturistă”, faţă de cele exprimate de Valeriu Popa, unde autoarea îşi permite să mistifice indicaţiile date de Valeriu Popa, transformându-le în adevărate capodopere de eronări, prin adăugirile personale făcute asupra regimurilor iniţiale ale Maestrului.

NU VĂ LUAŢI DUPĂ ELE!

Veţi greşi, ca şi cei care au făcut deja acest pas regretabil, poate chiar iremediabil.

Doamna Anton Speranţa nu a fost nici colaboratoarea şi nu este nici urmaşa lui Valeriu Popa. pentru ca să-şi poată permite să dea sfaturi şi recomandări asupra unor regimuri alimentare. A apelat, ocazional, la sfaturile acestuia, pe care, de altfel, nu le-a respectat, nerevenindu-şi din boală nici până în ziua de astăzi.

Petre Anca scrie în cartea sa: „A mai încercat o anumită doamnă să înşire câteva regimuri într-o carte, pretinzând că sunt ale lui Valeriu Popa (acesta şi acum se răsuceşte în mormânt), carte care a avut se pare succes la vânzări, pentru că pe frontispiciu apărea „Din colecţia Ing. Valeriu Popa”. (Nota autorului: Am arătat la începutul acestui capitol confuzia în legătură cu banderola).

Noi suntem mai direcţi. vorba regretatului Constantin Tănase:

„Dacă ai ceva de spus în viaţă, spune-o cu curaj, în faţă! *.

aşa încât am spus concret despic ce este \orba. pentru a atrage atenţia cititorilor asupra imenselor greşeli făcute de această autoare. Menţionăm că, prin cele scrise aici, nu o judecăm pe această autoare care ne-a „împrumutat** creaţia cu banderola de „Valeriu Popa”. Nu, nu o judecăm nici pentru minciuna despre „arta culinară a lui Valeriu Popa”, fiindcă singurul judecător este Dumnezeu. Va răspunde cândva în faţa Lui pentru toate necazurile pe care le-a pricinuit sănătăţii oamenilor care s-au inspirat din „recomandările** făcute şi astfel au ajuns în forme grave, cât şi memoriei celui drag nouă, „Nenea Omu”, care probabil că „acolo sus”, se roagă pentru ea:

„Iart-o, Doamne, că nu ştie ce a făcut!”

Căutăm ca prin cele scrise aici să reabilităm memoria lui Valeriu Popa, altfel întinată de mistificările făcute pe cont propriu de această autoare, în cartea sa.

Valeriu Popa a fost unic, nimeni nu îl poate egala sau completa. Din fericire, ne-a lăsat un urmaş cu aceleaşi calităţi energetice ca ale sale: Col. Ing. Petre Anca, la care puteţi apela oricând simţiţi apriga nevoie de reabilitare a sănătăţii.

Desigur că mai sunt şi alţi apropiaţi ai lui Vaicriu Popa care cunosc metodica aplicării terapiei de purificare a sângelui, dar Petre este singurul care poate testa bioenergetic şi singurul care şi-a închinat continuarea vieţii sale acestei mari opere de binefacere: sănătatea oamenilor.

Noi, la rândul nostru, am primit o altă misiune de la Valeriu Popa: aceea de a cerceta şi de a scrie.

„Edituţi Şalyapai arc plăcerea de a vă anunţa viitoarele apariţii din Colecţia de Cărţi *Vaicriu Popa*

„Iri lucruri Xii „Tratamenliil reflex”. IT”: …; 7 7 li *” – 1…

— Mi re citul ttilcktk-xe dtakte.

mne Mn, lubrici –, I buca Buc”, meridk, lu’, corpurile sdwll…

* deschide tuturor categoriilor deja (e despreminivortexurile i cititori, cu delicatele şi pricepere

dKlkrdur. rtea M hHn Sll (lpu. j. În de lin psiholog, orizonturile riirapiimmpkmentoreb * «”.

X. I… / adevărate ale terapiilor, deocam Anal” mia ţi riziologiil subilă – * dală nectinvenţitmalc. oferind, *» *

— 3 – 1. e a fiinţei umane. constituie o: – „lahloul complet al modalităţilor”.

noutate mondială* (I omul 7)

de a bor dare sped Gee re fkxt Uct apte i. (Tomul 6)

Continuarea „Colecţiei de Cărţi Vaicriu Popa – Autocunoaşicre şi transformare”.

printr-o trilogie care elucidează controversata şi neştiuta terapie pe care Vaicriu Popa o recomanda bolnavilor declaraţi de medicină ca incurabili. Scrise de aceiaşi doi coautori. M. Firu şi D. Brad, cărţile vin în întâmpinarea solicitărilor unui număr mare de bolnavi grav, ca şi a celor interesaţi de subiect, care s-au adresat editurii, solicitându-i aceste apariţii:

Valeria Popa TTTZZZZZHZZ: Vaicriu Popa şi – = 7Z Vaicriu Popa şi Viaţa, „Viau C ÎV a/

purificare*» distilaţi de21 *purificare*»

(Tomul 8) (Tomul 9) (Tumul IU)

Ne permitem să anunţăm şi următoarea cane la Vaicriu Popa şi

care se lucrează acum, carte care va atrage atenţia Viaţa. asupra celui căruia Vaicriu Popa i-a împărtăşii tainele Cartea a V-aZ senzitivităţii bioenergeti-o: Col. Ing. Petre Anca, cel „l) e la *JHI*

care a pus bazele primului sanatoriu pentru bolnavii Vaicriu Popa la declaraţi ca incurabili medical. Pette Anca11

Deoarece tirajul acestor cărţi este limitat, cei (Tomul 11) interesaţi să le cumpere sunt rugaţi să se înscrie prin comenzi ferme la Editură. Expedierea cărţilor se va face în ordinea primirii comenzilor şi în limita stocului rămas disponibil. În termen de 15 zile de la apariţia lor.

Au început înscrierile la Cursurile prin Corespondenţă pentru;

„Terapeutica de Vindecare prin Reflexologie, Masaj şi

Principii

Naturale”, după Metoda M. Firu

Pregătirea generală minimă pentru înscrierea la curs: Absolvent de Şcoală Generală (8 clase). Pentru relaţii şi înscrieri trimiteţi o cerere şi un plic autoadresat timbrat, prin care veţi primi materialele necesare, la: OP 10; CP» 56, Cod 72201, Sector 2, Bucureşti. Destinatar: Ing. Firuţă Mircea, Pentru Cursuri Terapeutice